

Uigilant Youthful Thorough Inspiring Spiritual

the Knight

No. 2 Volume 46

VASARIS
FEBRUARY

1960

S. Kancewick

CONTENTS – TURINYS

TOKIOS TAUTOS NEMIRŠTA	J. Savėlis	3
HOW LITHUANIA'S DECLARATION OF INDEPENDENCE MATERIALIZED	Algirdas Budreckis	5
THE DEN OF WOLVES	V. Adomaitis	8
LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJOS REIKALU. Lietuvos Vyčių Istorijos Fondo	Komisija	9
O LIETUVIŠKAS ŽODI!	Stasys Santvaras	10
ATSIŠAUKIMAS Į LIETUVOS VYČIŲ VETERANUS	Ignas Sakalas	11
MERGAIČIŲ PASAULIS - FEMININE FAIR. Redaguoja V. Kulbokienė ir	J. H. Neviera	12
LIETUVOS KREPŠININKAI LANKĖSI P. AMERIKOJE	Ed. Šulaitis	15
MEMBERSHIP	Larry Janonis	16
VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS. Redaguoja Ignas Sakalas		17
AITVARO ISTORIJA	Alfa Sušinskas	19
TINY LITHUANIA AND FOOTBALL HERO POINT UP NEED FOR TEAM- WORK	Hon. Anthony O. Shallna, Lithuanian Consul at Boston	20
VYČIAI VEIKIA — COUNCIL ACTIVITIES		21

KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL OFFICERS

1959 - 1960

REV. ALBERT J. CONTONS
Spiritual Director
50 W. 6th St., South Boston 27, Mass.

JOSEPH A. SAKEVICH, President
111 Crescent Drive, Pt. Pleasant, N. J.

HELEN SHIELDS, Vice President
217 Wharton St., Philadelphia 47, Pa.

LARRY JANONIS, Vice President
2124 Ellis Ave., Bronx 62, New York

LORETTA KASSEL, Rec. Sec'y.
4049 S. Rockwell, Chicago 32, Illinois

DOROTHY V. SINKAVITCH, Fin. Sec'y.
8 Grammont Rd., Worcester 7, Mass.

MRS. RITA PINKUS, Treasurer
76 Providence St., Worcester 4, Mass.

FLORENCE ZALESKAS, Trustee
264 Bowen St., S. Boston 27, Mass.

ANTHONY DAINUS, Trustee
13516 Mendota Ave., Detroit 38, Mich.

KONSTANT J. SAVICKAS, Esq.
Legal Adviser
4107 S. Archer Ave., Chicago 32, Ill.

All correspondence should reach the editor by the 10th of the month preceding the next issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

COMMITTEES RITUAL

JACK L. JATIS
6822 So. Rockwell St., Chicago 29, Ill.

ALBIN J. JANKS
245 Smith St., Newark, N. J.

EDWARD A. DANIELS
78 Providence St., Worcester, Mass.

LITHUANIAN AFFAIRS

JULIA ALESHUNAS, Chairman
111 — 12th St., Jeannette, Penna.
Chicago District —

LORETA MACEKONIS,
1520 N. Laramie, Chicago, Ill.

VALERIE STANAİTIS,
6543 S. Washtenaw Ave., Chicago, Ill.

ALBIN MANST
1731 N. Albany, Chicago, Ill.

Mid-Central District —

FRANK GUDELIS,
129 Rita Street, Dayton 4, Ohio

New York - New Jersey District —

ANNE KLEM,
183 Dukes St., Kearny, New Jersey

New England District —

JOHN OLEVITZ,
75 Gates St., S. Boston 27, Mass.

SPORTS

JOSEPH SAKAITIS
60 Harrison St., Worcester 4, Mass.

ALBERT A. KASSEL
4049 S. Rockwell, Chicago, Ill.

HONORARY MEMBERSHIP

LEONARD ŠIMUTIS, Chairman; JACK L. JATIS, Secretary; ANTHONY J. MAZEIKA, IGNAS SAKALAS and PROF. ALEXANDER J. ALEKSIS.

Editor — DR. JUOZAS LEIMONAS,
67 G St., So. Boston 27, Mass.

Asst. Editor — PHYLLIS GRENDAL,
395 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

ADVISORY STAFF

REV. J. D. ZUROMSKIS, Boston, Mass.
WILLIAM V. GORSKI, Boston, Mass.
REV. A. J. CONTONS, Boston, Mass.

ART DIRECTOR

STAN KANCEWICK, Chicago, Ill.

LITHUANIAN CULTURAL

JACK STUKAS, Chairman
1264 White St., Hillside, N. J.

REV. STASYS RAILA,
3580 Salmon St., Philadelphia 34, Pa.

FRANK GUDELIS,
129 Rita St., Dayton, Ohio

PUBLIC RELATIONS

ANTHONY YUKNIS,
7240 S. Sawyer Ave., Chicago 29, Ill.

JUOZAS SADAUSKAS, 1513 Larchmont
Rd., Cleveland 10, Ohio

EDVARDAS ŠULAITIS,
1330 So. 51st Ave., Cicero 50, Ill.

FRANK VASKAS,
105 Lincoln Park, Newark, N. J.

VYTIS — THE KNIGHT

Published montly, except August & September, by the Knights of Lithuania. Entered as 2nd class matter February 25, 1954, Putnam, Conn., under the Act of March 3, 1879. Subscription—\$4.00 a year. POSTMASTER: if undeliverable, send form 3579 to VYTIS, Putnam, Conn.

Immaculata Press

TOKIOS TAUTOS NEMIRŠTA

J. SAVĖLIS

Senovės aztekai, sirijiečiai, babiloniečiai buvo sukūrę aukštą civilizaciją, jų mokslas ir menas garsėjo to meto žinomajame pasauly, tačiau šiandien jie yra visai išnykę ir tik senovės istorija bei paminklai apie juos byloja. Kitos tautos, kaip žydai, nors šimtmečiais buvo nustoję savo valstybės ir buvo išblaškyti po platų pasaulį, tačiau išlaikė savo tautos būdą, savo tautos charakterį, ir šiandien turi didelį svorį kitų tautų tarpe. Panašiai galima pasakyti ir apie lietuvius: nors mes esame išblaškyti po pasaulį, nors mūsų tauta kelius sykius buvo pavergta ir nustojusi nepriklausomybės, tačiau nėra nustojusi savo tautos gero būdo ypatybių: nuoširdumo, vaišingumo, didvyriškumo ir veržlumo.

Lietuviai yra viena iš seniausių Europos tautų, daugiau, kaip prieš 3500 metų apsigyvenusi Baltijos pajūry. Dar prieš Kristaus gimimą, kaip aprašo romėnų istorikas Tacitas, lietuviai prekiaavo su Roma, Graikija ir buvo pagarsėję savo gintaru. Pats Romos imperatorius Teoderikas 523 metais rašė mūsų protėviams laišką ir dėkojo už atsiųstą gintarą, išgyrė lietuvius, kaip labai taikingus ir kultūringus žmones. Gi vyskupas Adomas iš Bremeno XI šimtmetėje taip atsiliepė apie lietuvius: "Tiek daug gero galima pasakyti apie šių žmonių papročius, lyg jie būtų krikščionys". Reikia žinoti, kad anais laikais nekrikštytų nelaike žmonėmis, todėl lietuviai turėjo ypatingai pasižymėti savo geromis ypatybėmis, jeigu vyskupas apie juos taip gražiai atsiliepė. Keliautojas Wulfstan 890 metais aprašydamas lietuvių gyvenamas vietas, pabrėžia jų vaišingumą, žirgų gausumą ir midaus gerumą. Istorikas Petras Dusburdas (1326 m.) apie lietuvius rašo: "Nė vienas negali elgetauti. Neturtingas gali įeiti laisvai į kiekvieną namą ir valgyti kiek tik nori". Kitas rašytojas (Simonas Grunau 1520 m.) duodamas žinių apie Lietuvos kunigaikštį Vaišvūtį pažymi, kad jis valdęs kraš-

tą remdamasis 10 įsakymų, kurių paskutinysis skamba šiaip: "Kiekvienas turi būti malonus ir mandagus su kaimynais, o sveikatai palaikyti turi būti linksmas ir mėgti šokti".

Sukūrę valstybę, Lietuvos karaliai ir didieji kunigaikščiai nesistengė užgrobti svetimų žemių ir pavergti jų gyventojų. Garsiuoju mūsų prie Žalgirio (1410 m.) Vytautas Didysis sutriuškino vokiečių galybę ir tuo sulaukė bent 500 metų vokiečių veržimąsi į rytus. Gi rytuose jis palaužė totorių jėgas, jų veržimąsi į vakarus ir tuo, kaip sakoma, išgelbėjo vakarų krikščionišką kultūrą nuo žlugimo. Vytauto laikais Lietuvos valstybė apėmė apie 400.000 kvadratinų mylių ir savo plotu buvo didesnė už šių dienų Vokietiją, Italiją ir Angliją kartu paėmus.

Lietuviai ilgai priešinosi krikščionybės įvedimui, galutinai ją priėmė 1387 metais. Tačiau syki priėmė naująją mokslą, griežtai jo laikėsi ir nepasidavė rusiškajai pravoslavijai, nei vėliau vokiečių protestantizmui. Ne kas kitas, o Vytautas Didysis, iškėlė Konstancos Bažnyčios Susirinkime (1414-18 m.) katalikų ir pravoslavų bažnyčių sujungimo klausimą, ir popiežiaus jis buvo paskirtas katalikų globėju rytuose. Tiesa, tas bažnyčių sujungimas tada neįvyko, dabartinis popiežius Jonas XXIII tam klausimui spręsti numato sekančiais metais vėl šaukti visuotiną Bažnyčios Susirinkimą.

1569 m. Liublino unija Lietuva buvo sujungta su Lenkija. Tačiau ir po tos unijos Lietuva vedė savo atskirą politiką, turėjo savo atskirą kariuomenę, skirtingus įstatymus, valdžios įstaigas ir valstybinę Lietuvos antspaudą. Deja, unija su lenkais buvo nevykusė dėl tų dviejų tautų būdo skirtumo. Ir anų laikų gudri Maskvos politika kiršino lenkus su lietuviais ir kišosi į tos jungtinės valstybės vidaus reikalus. 1795 metais įvyko tretysis Lietuvos-Lenkijos valstybės padalinimas. Di-

džioji Lietuva atiteko rusams. Net 4 kartus lietuviai kartu su lenkais mėgino sukilti ir atgauti prarastą nepriklausomybę (1812, 1831, 1863 ir 1905 m.). Po kiekvieno sukilimo okupantai rusai žiauriai atkeršydavo lietuviams: uždarydavo mokyklas, atimdavo žemes, bažnyčias, gyventojus tremdavo į Sibirą, bausdavo mirtimi. 1864 m. rusai visai uždraudė lietuviams spausdinti raštus lotynų raidėmis. Uždraudimas truko lygiai 40 metų. Tai vienintelis toks įvykis pasaulio istorijoje! Tačiau lietuviai nenusiminė: jie pradėjo spausdinti knygas užsienyje — Amerikoje, Mažosioje Lietuvoje, ir slapta gabenti per sieną ir platinti tai savo tautiečių tarpe. Atsirado tūkstančiai knygnešių, kurių ne vienas už tą šventą pasiryžimą turėjo skaudžiai nukentėti, nes rusų valdžios buvo nubaustas kalėjimu ar ilgam laikui ištremtas į Sibirą. Tačiau jie laimėjo: 1904 metais spaudos laisvė lietuviams buvo gražinta.

1893 metais rudenį plačiai po pasaulį nuskambėjo Kražių skerdynės. Tai didvyriškas lietuvių pasipriešinimas ginant savo tikybą: beginkliai žemaičiai priešinosi ir neleido uždaryti Kražių bažnyčios, jie kovojo prieš ginkluotus 70 žandarų ir 300 kazokų.

123 metus Lietuva išbuvo po Rusijos jungu. Po pirmojo pasaulinio karo visų lietuvių vieningas darbas buvo apvainikuotas dideliu laimėjimu: 1918 m. vasario 16 d. Lietuva buvo paskelbta vėl nepriklausoma valstybe. Po trijų metų sunkių kovų naujos valstybės kariai savanoriai apvalė kraštą nuo bolševikų, bermontininkų ir lenkų. Greit visos pasaulio valstybės pripažino Lietuvą ir ji buvo priimta į Tautų Sąjungą (1921 m.). Per 22 nepriklausomo gyvenimo metus lietuviai parodė sugebėjimą tvarkyti savo valstybę, visose srityje padarė pažangą, ypač švietime ir žemės ūkyje. Pravedė žemės reformą, kuri laikoma pažangiausia Europoje, jos pavyzdžiu seka dabartinė Italijos vyriausybė.

Antrasis pasaulinis karas ir Lietuvai atnešė nelaimę. Hitlerinė Vokietija ir komunistinė Rusija vėl sutarė pasidalinti Lietuvą. 1940 m. birželio m. bolševikų kariuomenė okupavo Lietuvą. 1941 m. birželio 22 d. prasidėjus vokiečių-rusų karui, visa lietuvių tauta sukilo ir per kelias dienas nusikratė bolševikų jungo ir vėl pradėjo laisvą gyvenimą. Tačiau naujas okupantas Hitleris neleido laisvai lietuviams tvarkytis. Lietuviai ir šiam okupantui didvyriškai priešinosi. Iš Hitlerio pavergtų kraštų tik lietuviai ir lenkai atlaikė jo spaudimą ir nesudarė iš savo tautiečių nacių legijono! 1944 m. vasarą vėl grįžo į Lietuvą bolševikai, kurių žiauri okupacija tebesitęsia ir iki šiol.

Nors įvairūs okupantai daug sykių buvo pavergę Lietuvą, tačiau jie neįstengė sunaikinti lietuvių tautos dvasinių turtų: lietuvių kalbos, dainos, meno ir kilnaus tautos būdo. Mokslininkai jau senai grožėjosi lietuvių kalba. Prancūzas geografas Elise Reclus yra pasakęs: "Jei tautos vertė būtų matuojama pabal jos kalbos grožį, lietuviai užimtų pirmą vietą Europos tautų tarpe". Prof. Bezenbergeris sako: "Lietuvių kalba dėl savo senumo ir skambesio yra aukščiau visų moderniškų kalbų". — "Jei nori išgirsti kaip kalbėjo mūsų (Indo-europiečių) protėviai, eik į Lietuvos kaimą" — rašo prancūzų filosofas Meillet. Gar-

susis filosofas Kantas, lietuvių kilmės, vienos knygos išangoje rašo: "Lietuvą turime išlaikyti vien dėl savo kalbos, nes ji yra raktas ne tik filologijos mokslui, bet ir istorijai".

Lietuva — dainų šalis. Jos dainomis žavėjosi vakarų Europos poetai ir kalbininkai: Lessing, Herder, Goethe ir k. Nepriklausomaj Lietuvoj periodiškai buvo rengiamos masinės dainų šventės. Tas pat daroma ir dabar. 1956 m. Chicagoy buvo surengta pirmoji dainų šventė, dabar rengiamasi antrajai.

Lietuviai davė pasaulinio garso rašytojų: Adomas Mickevičius, V. Milašius, J. Baltrušaitis. Iš Lietuvos kilę kariškiai dalyvavo ir Amerikos kovose už nepriklausomybę — gen. Kosčiūška, gen. Pulaski. Dariaus - Girėno žygis per Atlantą liks amžinai visų lietuvių pasididžiavimas ir garbė. Sporte pasižymėję lietuviai: Sharkey - Žukauskas — pasaulinis sunkaus bokso čempionas; Osipavičiūtė — geriausia plaukikė; J. Poderis — Amerikos bašbolo žvaigždė; J. Jonaitis — geriausias Amerikos futbolininkas; pasauliniai meisteriai šakmatininkai: Mikėnas, Vaitonis, Tautvaiša, Merkis.

Ką bekalbėti apie Vyčius, apie tą Amerikoj gimusio lietuviško jaunimo organizaciją! Jos ilgas 50 metų amžius ir nuveikti darbai visus žavi. Nauji pasiryžimai ateičiai ir da-

bartiniai darbai dėl Lietuvos nepriklausomybės rodo, kad ta organizacija gyva, judri ir turi gražią užtikrintą ateitį. Tą viltį sustiprina jos jauni nariai ir ryžtingi užsigrūdinę vadai.

Skaičiuojama, kad šiuo metu už Lietuvos ribų gyvena apie 1.500.000 lietuvių. Didžiausios kolonijos yra Amerikoj, Kanadoj, Argentinoj, Brazilijoj, Australijoj, Venecueloj, Kolumbijoj, Uragvajuj, Vokietijoj. Kur tik iškuria didesnė lietuvių kolonija, ten tuoj atsiranda kultūrinis veikimas, bažnyčios, mokyklos, meno parodos, dainų ir šokių šventės, radijo valandėlės, laikraščiai, knygos. Ir pavergtoj Lietuvoj bei Sibiro šalčiuose šiuo metu lietuvių dvasia ir tautiškumas nėra sumažėjęs. Visur jie palaiko savo lietuviškus papročius, dainas, tautinius šokius, igimtą lietuvių draugiškumą bei vaišingumą. Juk kūčias lietuviai švenčia ir tolimojo Karagando kalėjime, juk savo šeimos nario vardinių proga jie papuošia gėlėmis ir šaltojo Irkutsko bakužėlę!

Istorijos bėgyje lietuviai per kelėtą šimtmečių daug iškentėjo, bet drąsiai atlaikė visas priespaudas ir išsaugojo savo lietuviškumą, tas kaip tik duoda pagrindą manyti, kad mūsų tauta išsilaikys ir valstybė atgaus savo laisvę bei nepriklausomybę, nes tokios tautos negali mirti ir nemiršta.

LIETUVIŲ KULTŪROS KOMISIJOS PRANEŠIMAI

"Vyčiai už lietuviškumą ir Lietuvą!"

1. Kiekviena Vyčių kuopa turi lietuviškumo vadovą ir pagelbininką, kuriuos parenka kuopos pirmininkas. Vytį, ar žinai kas yra Jūsų kuopos lietuviškumo vadovu?
2. Kiekviena Apskritis taip pat turi savo lietuviškumo vadovą ir pagelbininką, kuriuos parenka Apskrities Pirmininkas.
3. Visos kuopos turi skubiai pranešti savo lietuviškumo vadovus Vyčių Apskrities Pirmininkui — Valdybai. Ar Jūsų kuopa tai padarė?
4. Apskrities pirmininkas ir visa Valdyba sudaro savo kuopų Lietuviškumo vadovų sąrašą, kurio kopiją tuoj siunčia Lietuvių Kultūros Komitetui ir vieną laiko sau.
5. Kuopos pirmininkas yra asmeniškai atsakingas už Lietuviškumo Vadovo ir pagelbininko parinkimą ir pranešimą Apskrities Pirmininkui. Apskrities Pirmininkai įgaliojami pradėti visos apskrities lietuviškumo veiklą, kol jie sudarys lietuviškumo veiklią vadovybę. Bet jie pasilieka atsakingi už visą veiklumą visą laiką. Ar visos kuopos Jūsų Apskirtyje veikia pagal lietuviškumo programą? Ar pranešėte L. K. K. savo lietuviškumo veiklos rezultatus?
6. L. K. K. skaito garbės dalyku būti pirmuoju lietuviškumo programos vykdytoju. Kuri kuopa, kuri apskritis, kuris pirmininkas pirmaus? Mes laukiame visų, visomis jėgomis dirbančių mūsų brangiam lietuviškumui.

HOW LITHUANIA'S DECLARATION OF INDEPENDENCE MATERIALIZED

ALGIRDAS BUDRECKIS

At the beginning of 1917, German military circles began to discuss the desirability of forming a Vertrauensrat (Trusted State Council) in Lithuania. In June, the Germans themselves attempted to form such a council. They approached Bishop Karevičius, Dr. Basanavičius, A. Smetona and several others about this matter. Of course, not one of these prominent Lithuanians accepted the German plan. In fact, these same Lithuanians demanded that they be allowed to form a governing organ, chosen by the Lithuanians themselves.

After long and heated negotiations, the Vilnius Lithuanians were successful in obtaining permission from the occupational authorities to call a conference.

The only reason why the Germans made this concession was the fact that, following the Russian Revolution, a Lithuanian Congress was called in Petrograd on May 27, 1917. This Congress demanded the establishment of an independent Lithuanian state. In addition to this, a Lithuanian national council was formed in Petrograd. After this move the German position on Lithuania could not have appeared worse.

The Vilnius Lithuanian group

was successful in calling a limited meeting on August 1, 1917 made up of 5 representatives from Vilnius and 16 from the provinces. Nevertheless, the German military administration sternly declared that there could not be any talks about further political action if the Lithuanians don't agree to accept union with Germany. The assembled committee held executive meetings in the home of Jurgis Šaulys from August 1 to August 4, 1917. They decided that since the Germans would not allow real elections, the Executive Committee Bureau (A. Smetona, J. Šaulys, Rev. Stankevičius, M. Biržiška and P. Klimas) would endeavor to obtain permission to hold a larger conference.

This bureau made a list of delegates to the conference from the candidates offered by the Organizational Committee. The members of the Organizational Committee themselves traveled about to the various delegates with invitations to the Conference. There were approximately 5 to 8 delegates in each district. Altogether, the number of delegates invited was 264; of these 214 attended the Conference. The Conference was held in the Polish Theater, D. Pogulianskoe Street, Vilnius from Sept. 18 to

Sept. 22, 1917. An arrangement was made with the Germans that they would not attend. In order to see to it that no intruders would interrupt the Conference, a special Conference militia was formed.

With high hopes, the whole Conference, led by Chairman Jonas Basanavičius, declared that the Lithuanian nation is determined to rebuild an independent Lithuanian state on democratic principles, with ethnographic boundaries determined by economic demands. They also decided to call a Constituent Assembly (Steigiamasis Seimas), which would promulgate a state constitution, in the near future.

In order to carry out the Conference's program, a Council (Taryba) made up of twenty persons was formed. This Taryba was to be enlarged later with Jewish, Polish and Byelorussian representatives. The Taryba conferred with the leaders of the minorities, however neither the Jews, nor the Poles, nor the Byelorussians gave definite answers.

The Taryba found its work to be difficult. The Germans wanting to discredit the Taryba in the eyes of the people began to exploit the country even more, with "the Taryba's consent". For this reason,

**Lietuvių Taryba 1918 m. Vasario 16 d. skelbia Lietuvos Nepriklausomybę.
Deklaraciją skaito Dr. Jonas Basanavičius**

the Taryba began a stern struggle with the Occupational organs. Unfortunately, the Occupational authorities practically ignored the Taryba's notes of protest. Actually the Germans were determined to utilize the Lithuanian Taryba for their own narrow ends.

In spite of this, the Lithuanian Taryba did not give up. It managed to receive recognition from Lithuanians abroad as the only recognizable representative of the Lithuanian nation. This was accomplished through various Lithuanian conferences in Switzerland and Sweden.

Receiving the support and recognition of all Lithuanians, the Lithuanian Taryba in Vilnius undertook its tasks. Nevertheless, the occupational government did not permit the Vilnius Conference decisions to be published; it merely wanted to recognize the Taryba in

the role of an advisory board. The Taryba's demands to alleviate the occupational regime and the requisition burden were also fruitless.

Steps toward the re-establishment of Lithuanian independence took a more realistic form, when Germany's Reichkanzler Hertling recognized, in the name of the Reich, Lithuania's Courland's and Poland's right to self-determination on November 29, 1917. At that time, the Taryba's delegation (Smetona, Kairys and Šaulys) returning from Switzerland was received by Hertling and General Lüdendorf. This delegation signed a protocol, concerning the conditions of the re-establishment of Lithuanian independence, with the German Ministry of Foreign Affairs on December 1, 1917. This protocol contained a binding agreement to form military and economic conventions with Germany.

The German Military Command, the Government and the Reichstag demanded that Lithuania enter into a federation with Germany. Annexationalist tendencies became stronger when Russia after the Bolshevik Revolution broke away from the Allied powers and began separate negotiations at Brest Litovks. Under such trying conditions, the Taryba sought to accomplish what it could. It was clear, even then, to the Lithuanians that Germany would not win the War, and that these agreements of conventions with Germany, which were being forced upon the Lithuanians, would not be binding under future conditions.

On December 10, 1917, the Taryba's delegation conferred with the German military government in Kaunas about a declaration to break away from Russia and to re-establish an independent state with its

capital at Vilnius. But the Germans, believing that they would win a quick and successful peace at Brest Litovsk, refused to accept the Lithuanian declaration and in its place presented one of their own choosing. On December 10, 1917 the Taryba discussed the German dictated declaration with its binding promises to form a military and economic union with Germany. After a heated debate, the Taryba passed this declaration.

Shortly after the December 11 Declaration, the Germans on their part had to recognize this declaration of Lithuanian independence. Having this in mind, the Taryba sent J. Šaulys to Stockholm at the beginning of 1918. From there he was to call upon the representatives of the Lithuanians in Russia and inform them of the Taryba's work. Later it was realized that no one at that time could travel abroad from Russia. Waiting in vain for the Lithuanians from Russia and for the recognition of Lithuanian independence, Šaulys carried on discussions with Lithuanian leaders abroad. The Germans informed him through their consul that he should hurry back to Vilnius, because there was confusion in the Taryba and that his being there was imperative.

Šaulys immediately hurried through Berlin to Vilnius. Arriving in Vilnius, he found the Taryba split into factions and its members frustrated.

It appeared that the Declaration did not accomplish anything for the Lithuanians. They did not receive permission from the Germans to send a delegation to the negotiations at Brest Litovsk. The Germans on the other hand exploited the Lithuanians' promise to establish close relations with Germany against the demands of the Russians that Lithuania be given the right to self-determination. Talks of forming conventions with Germany were bordering on annexation. Also at this time, the country itself was being ruthlessly exploited. Talks about re-establishing Lithuanian independence were forbidden. The Taryba felt discouraged, and decided to leave the question of establishing relations with other countries to a future Consti-

tuent Assembly. The Germans did not agree with this. The Lithuanians tried to reach a compromise with the Germans: the Lithuanians would agree to present their December 11 Declaration to the Russian delegation, if Germany would recognize Lithuanian independence and would turn over the reigns of government to the Taryba immediately.

When negotiations with the Russians broke off, the Berlin annexationists completely forgot Lithuanian independence. New negotiations and pressures from the German side began, until finally the German proposal received scarcely 12 votes of confidence in the Taryba. Four left wing members (S. Kairys, J. Vileišis, S. Narutavičius and M. Biržiška) left the Taryba. The remaining members abstained from voting. The Taryba was split in this manner, and the scanty 12 votes of the Taryba in favor of the proposal seemed a much too small majority to the Germans.

It was imperative that the Taryba be put back on its feet again. Jurgis Šaulys and Petras Klimas led discussions with the other Taryba members. Finally, all the members were called together on an accepted one-for-all basis. This basis was the February 16 Declaration.

The drafting of the act was prepared during the executive meetings of the Taryba. Kairys and Vileišis formulated and drew up the main draft. Antanas Smetona and J. Šaulys made additions and offered resolutions. During the drafting of this act, group discussions of the Taryba factions took place.

On February 16, 1918, just before noon, the Taryba gathered together in the office of A. Smetona at the Lithuanian Committee building, Didžioji gatvė 30, Vilnius. The day was cloudy and hazy. The group was moody, since it felt that much effort will have to be exerted before Lithuania would regain her independence. However, the Taryba was determined to endure all until its goal has been reached.

The following act was presented:

"The Taryba of Lithuania, as sole representative of the Lithuanian nation, supporting its claims on the

recognized principle of self-determination of nations and on the decisions of the Lithuanian National Assembly made at Vilnius on September 18-23, 1917, hereby proclaims the re-establishment of the independent state of Lithuania on a democratic basis, with its capital at Vilnius and announces the separation of that state from all political ties, which previous have linked it with other nations.

"Likewise, the Taryba of Lithuania declares that in order to fix definitely the foundations of the state of Lithuania and its relations with other states, a constituent assembly, elected by the inhabitants in accordance with democratic principles, will be convoked as soon as possible.

"Informing the government of Germany on this matter, the Taryba of Lithuania requests it to recognize the independent state of Lithuania."

Dr. Jonas Basanavičius read the act solemnly and as senior member of the Taryba was the first to sign it; the others signed after him, not exactly following alphabetical order. The following Lithuanian patriots signed the Act: Saliamonas Banaitis, Mykolas Biržiška, Kazys Bizauskas, Pranas Dovydaitis, Stepas Kairys, Petras Klimas, Donatas Malinauskas, Vladas Mironas, Stasys Narutavičius, Alfonsas Petruelis, Kazys Šaulys, Jurgis Šaulys, Jokūbas Šernas, Antanas Smetona, Jonas Smilgevičius, Justinas Staugaitis, Aleksandras Stulginskis, Jonas Vailokaitis, and Jonas Vileišis.

The Lithuanian Taryba signed the February 16th Declaration unanimously, without conventions, leaving the establishment of relations with other states to a constituent assembly. The members of the Taryba signed the Act in good faith. However, everyone was doubtful, if this act, as it was drafted, will be accepted by the Germans. It was.

The Taryba re-elected its presidium and began its struggle anew. This struggle was long and hard, requiring of the country many sacrifices and much blood, until at last the determined goal — the re-establishment of Lithuania's independence — was reached.

The Den of Wolves

By S. MORAVSKA
Translator — V. ADOMAITIS
Edition — A. VEGÈLE

DEN & PUNISHMENT

Chapter II

Many young boys of various ages were playing in a large hall. Small windows were cut into the walls high above the floor. Very little light came in and because of this the hall looked dark and dismal. Small ladders, balls and other playthings were scattered throughout the area. Although the language of conversation here was German, Lithuanian or Polish phrases fell from the boys' lips whenever they became excited during a game of an argument.

"Hey Fritz, how about boxing?" called a small lad rolling up his sleeves as he stood near his friend climbing a ladder. "Do you hear me, Fritz? Are you deaf?" "Leave him alone," called another while still another yelled, "Slap him across the feet!" The boy that was climbing suddenly dropped to the ground and yelled, "If anyone dares to call me Fritz again, why I'll break his bones!"

"Well then if I call you anything else, Hex will whip me," answered his small challenger. "How should we call you?" queried another friend. "Call me a devil but not Fritz. My real name is Siaurutis", and with that he threw his companion to the ground. The other youths yelled, "Siaurutis, a real man!"

"The knight Siaurutis".

"Siaurutis a devil."

"Our Siaurutis."

The fallen one suddenly sprang up and knocked his friend to the ground. Then he boldly said "Long live Siaurutis! There is no Fritz or Hans; there is only Siaurutis and John!" The others joined in:

"Hurrah! Long live John and Siaurutis. There is no Hans or Fritz."

"I'm not Ferdinand but Mathew."

"I'm not Wilhelm but Francis."

Suddenly the doors flung open unexpectedly and a tall hefty man came in dressed in black.

"Quiet you young wolves!" he commanded. All the boys paled and became silent at the sight of their keeper.

"You good for nothing wolflings. What is all the noise for? It seems a little starvation and a good whipping is necessary," he continued in German. "Whose fault is it? Who first started all the racket?"

Not one answered him and almost the beating of their hearts could be heard.

"Answer me! Who started it?" yelled Hex as he laid his hand on Siaurutis' shoulder. The boy adroitly slipped from under the veiny hand.

"You dare to run from me!" belated the angered keeper, and he grabbed the nearest boy. Instead of a sound from his victim, it was Hex who screamed as the lad bit him. The boy then spat and glared at the glistening drops of blood seeping up from Hex's hand. The keeper groaned again from pain and after cursing slammed the door shut after himself.

A few hours passed and they all became hungry. "They probably want us to starve to death", remarked the youth named Francis.

"Well, if you had tasted Hex's blood as Hans did, you wouldn't be hungry," laughed another.

"Now listen here; you heard what Siaurutis said. There is no Hans here but only John. If you don't want the same thing happening to you as to Hex, remember that!"

At that moment the door creaked and in came Kobolda, the wife of Hex. She was small but her

hands appeared to be very strong and quite masculine. "Children, dear children," she scolded them in German, "you've been very bad and its the cellar for all of you! No food and a dark dungeon will make you more humble."

At that remarks, she opened a trapdoor in the floor and pushed all of the lads in one by one. The prisoners were all silent. And even after she slammed the door over them, not one of them said anything. Only an occasional groan was heard through the sounds of dripping water.

* * *

The Teutonic Knights, in order to discipline their captured youngsters, had a clever plan to break their rebellious spirits. In such dark dungeons the young victims were taught respect and obedience to their betters. A whip was frequently used! Although these youths were officially attending school, from the treatment and their own behavior it became quite evident that they really were prisoners. The German knights did their best to destroy in their young minds any memory of their Lithuanian or Polish nationalities. For that explicit purpose, the castle of Malburg had within its high walls a special building where the young captives were housed. Hex and his wife had been brought from the interior of Germany to teach "the wolflings" as the Germans called these lads. This school was therefore called WOLFSHOELE or the den of wolves.

The thick walls and the narrow windows were a dismal contrast to the wide fields and vast forests where all of the "students" had been captured. They were forced to forget their native languages and speak only German. Every conceivable method was used to accomplish

LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJS REIKALU

Jei ne Lietuvos Vyčių organizacija, prieš 47 metus sukurta, tūkstančiai Amerikoje gimusio jaunimo būtų išaugę daug mažiau sąmoningais lietuviais. Be paliovos minimi, nuolat aiškinami organizacijos tikslai — "Gyventi tautai ir bažnyčiai" — pajėgę daugelį tautai pririšti prie savo tautos. Lietuvos Vyčiuose mūsų jaunimas gavo lietuviškų žinių ir lietuviško įkvėpimo, kas jiems daugely atvejų buvo neprieinama. Įgiję žinių apie savo tautos praeitį ir tradicijas, apie savo tautos vargus ir reikalus, jie šias žinias visa savo jaunatviška energija tebenaudoja savo tautiečių labui.

Aplinkybėms keičiantis, keičiasi ir veiklos priemonės. Jei pirmaisiais gyvavimo metais daug kovota už Lietuvos nepriklausomybę, per praeitą dešimtmetį visais galimais būdais dedama daug pastangų prieš Lietuvos pavergėjus. Lietuvos vardas, jau antros ir trečios kartos lietuvių su drąsa ir meile minimas laiškuose ir amerikiečių spaudoj tūkstančiais kartu. Supažindinti Amerikos visuomenę su didžiu Lietuvos šventuoju, šv. Kazimiero jubilėjaus proga, Lietuvos Vyčiai išleido knygelę ir jos keliolika tūkstančių egzempliorių išplatino. Prieš keleta mėnesių išleista nauja, taip pat gražiai iliustruota knygelė apie Marijos pasirodymą Šiluvoje. Štai vėl proga atkreipti dėmesį ir svetimtaučių ir mūsų pačių jaunimo į reikšmingą ir nedaug žinomą Lietuvos įvyki. Kai kitose mūsų įstaigose "praktiškais sumetimais" lengvai pasiduodama amerikozacijos itakai, Lietuvos Vyčiuose nepaliaujamai dedama pastangos lietuvių žadinti. Organizacijos metiniai seimai yra virtę į didelius, turiningus suvažiavimus, kuriuose spindi lietuviška dvasia, skamba lietuviška daina ir vis stipriau ir giliau išsijunginama į lietuvišką darbą. Išauginta visa eilė vadų, kurių organizacinis sumanymas ir patyrimas dažnai yra naudojamas kitų organizacijų, draugijų ir parapijų veiklai pagyvinti.

Per ilgus metus Lietuvos Vyčiai dirba tikrai neįkainuojamą darbą, kurs dažnai net lieka nepastebėtas. Dėlto praeitas seimas nusprendė imtis žygių, kad šios svarbios Amerikos lietuvių organizacijos darbai nežūtų be jokio ženklo ir trumpu laiku išleisti Lietuvos Vyčių istorija, kurioje būtų užrekorduota Amerikos lietuvių siekiai, organizacijos kūrėjų troškimai, mūsų galvosenos, mūsų pasisekimai ir nepasisekimai. Nekalbant jau apie svarbą tokios istorijos ateičiai, idomu būtų ir mums patiems sužinoti kas buvo tie pirmieji pionieriai, kurie sugalvojo naują organizaciją tuo metu kai visokių draugijų ir organizacijų rodosi buvo perteklius. Ši istorija bus rekordas darbščios ir įtakingos dalies lietuvių išėjimo gyvenimo.

Bet knygos išleidimas, tinkamoje formoje, su gausiomis iliustracijomis, yra susijęs su didelėmis išlaidomis. Reikės bent keletos tūkstančių dolerių kol bus galima eiti prie spausdinimo. Bet kad spausdinti istorija

reikia, nėra klausimo, ypač kad jau baigiasi penktasis Lietuvos Vyčių gyvavimo dešimtmetis ir tolimesnis atidėliojimas gali pražudyti dar iki šioliai užsilikusius davinus. Kiekvienas, kurs yra kada nors bent kiek bendravęs su šia organizacija, be abejonės, norės prisidėti prie šios istorijos išleidimo. Buve nariai, kurie, kaip iš patyrimo žinome, pasilieka amžiniais organizacijos draugais ir rėmėjais nors ir atsitraukę iš aktyvios veiklos, taip pat norės prisidėti didesne ar mažesne auka. Be aukų, be Vyčių draugų paramos, šis projektas yra neįmanomas įgyvendinti.

Dėlto kviečiame visus į talką. Ar vienas doleris ar šimtas dolerių bus mielai priimama ir vertinama. Aukavusieji bent \$5.00 gaus po vieną egzempliorių istorijos. Tad nuoširdžiai prašome visų narių, buvusių narių, narių tėvų, draugų, visuomenininkų, lietuviško darbo rėmėjų paskirti savo auką Lietuvos Vyčių Istorijos Fondui, žinant kad Lietuvos Vyčių istorija yra turininga ir garbinga dalis visų Amerikos lietuvių istorijos.

Savo auką prašome siusti Lietuvos Vyčių Iždininkei, MRS. RITA PINKUS, 76 Providence St., Worcester, Mass.

LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJS FONDO KOMISIJA

Juozas Bulevičius
Longinas Švelnis
Stanley Vaitkus

REAL MEMBERSHIP JOB

FOR COUNCIL AND K. OF L.

The *Time* has come for a supreme effort by each Council in behalf of the Knights of Lithuania and our organization's principles on the National level to strengthen all our Districts and to restore K. of L. leadership throughout the country.

And one important part of such a supreme effort is to bring our membership to the highest possible point. Maximum membership means maximum strength, and National President Sakevich and Larry Janonis, Chairman of the Membership Drive feel that the minimum effort each present member can make is enlist one new member in the drive in 1960.

P A D Ė K A

Kun. Mykolui Vembrei už 10 dol. auką "Vyties" garbės prenumeratai nuoširdus ačiū.

Vyčių Centro Valdyba ir "Vyties" Redakcija

this end. Together with these studies, an introduction to christianity was also given. However with the cruel circumstances of life, the religion itself made little impression upon the lads and hardly did anything even take root. If any of the

"wolflings" were attracted to Christianity, it was because of seeing scenes in church where Christ was pictured with children or from the statues of the Blessed Virgin pressing a Child to her heart...

Memories were recalled of happy

days when his mother pressed him to her heart and the songs of his homeland sang in thoughts. However even these poignant images were soon destroyed by the long German sermon.

(To be cont'd)

STASYS SANTVARAS

O LIETUVIŠKASIS ŽODI!

Motinos lūpose, su tyriausia meile tariama, aš pirmą kartą išgirdau tave, lietuviškasis žodi.

Tavo padedamas, aš pradėjau pažinti žmones, daiktus, medžius, ganyklų kaimenės gyvulius, gimtojo sodo paukščius, darželių ir pievų gėles.

Visi mano vaikystės dienų žaislai, kuriuos ir nūdien norėčiau atrasti ir paliesti, nemokėjo kitų kalbų. Tik per tave, o lietuviškasis žodi, mes vienas kitą supratom, tavimi mes vienas kitą gyrėm ir barėm, guodėm ir linksminom.

Nuo tų valandų, kai tik išgirdau ir suvokiau tave, tu man skambėjai, kaip gražiausi muzikos akordai.

Gal dėka motinos sodriam balsui, gal dėka tavo paties iš amžių glūdomos atplaukiančiam skambesiui, aš pamilau tave visa širdimi, kaip savo tikrą broli.

Tu žinai, kad aš myliu tiesą, kaip artimą, kad aš tiesą kalbu: tu pasidarei mano kelionės pradžia ir pabaiga, mano gyvenimo tikslas.

Menu dienas, lietuviškasis žodi, kai man jau nebeužteko motulės pamokymų ir glamonėsių.

Tada aš pradėjau kalbinti gimtinės sodo klevą ir liepą, vyšnią ir obelį, kaštaną ir topolį. Medžiai atsiliepė man, ir aš jų bylą supratau. Ir tada, kai jie buvo apžerti saulės spindulių, ir tada, kai jų šakas lauzė ir viršūnes lenkė šiurpūs vėjai.

Dar nuostabesniu žavesiu, dar darnesniu choru man giedojo Lietuvos žemių giria. Aš mėgdavau su ja kalbėti, aš džiaugsmu netverdavau, kai, tankmėmis nuaidėję, vėl į mane sugriždavo žodžiai.

Tokia galinga buvo toji girių kalba, kad aš ir dabar ją girdžiu, kai, skausmo ir liūdesio prislėgtas, atsigrižtu tėviškės šalin.

Geniai kala senųjų pušų liemenis, baikštūs miško balandžiai, lyg vana go vejami, neria tolyn pro didelių medžių šakas, mažytės, švariai pilkos zylės straksi krūmų tankumy-

ne, tolumoje aidi giedrasis gegutės kukū, o žalios medžių viršūnės, lengvų vėjo sparnų sujudintos, ošia tartum vargonai.

Visa tai yra tokia sava, tokia gimta ir tokia graudinanti kalba, o lietuviškasis žodi.

Štai, aš regiu milžino Nemuno šlaitus, vakaro prieblandoje einu pats vienas jo pakrantėmis ir girdžiu giesmę apsvaigusią lakštingalą:

Jurgut, Jurgut, kinkyk, kinkyk!
Jurgut, Jurgut, paplak, paplak!
Jurgut, Jurgut, parjok, parjok,
parjok!..

Argi toj lakštingalos giesmėj nesambėjai tu, lietuviškasis žodi, kuri aš, kaip didžiausią brangenybę, laikau savo širdy?

Niekad neužmiršiu to vakaro, kai pirmą kartą gimtajame kaime išgirdau merginų ir vyrų dainuojamą dainą. Ji skrido per sodus, kalvas ir pakalnes, ji skrido per visą naktį, ir buvo daug gražesnė už gražiausią padangių paukštę. Nesuvokiau anuomet, ką daina byloja, bet supratau, kad joje aidi tu, o lietuviškasis žodi.

Ir kaip dailiai, kaip darniai, kaip įmantriai tu esi ton dainon sudėtas:

Saulelė raudona, vakaras netoli,
Paleisk mane, motinėle,
Su saule namolei.

Sunku akmenėliui ant kelio gulėti,
Sunku našlaitėlei ant sviesto gyventi.

Gūdžiom žiemos sutemom, kai už langų vilkų balsais staugdavo šalti vėjai ir pusnimis dulkėdavo sniegės, kai mėnulio šviesa būdavo tokia šalta, šalta, o aslon krisdavo žibalinės lempos spinduliai — aš klausydavau senelės pasakų, išdabintų dar neregėtu ir negirdėtu lietuviškuoju žodžiu.

Tos žiemų sutemos man buvo tas metas, kada aš mokiausi tikėti, kad yra laumių, raganų, kipšų ir slibinų, kad yra ir Gerasis Senelis, kuris Kūčių vakarais vaikšto žemėje,

kuris paklydusi žmogų atveda iki prarastųjų namų slenksčio.

Kad mumyse pačiuose, kaip mūsų gyvenamoj aplinkoj, mėnesienų naktimis šoka, dainuoja ir vargdienių kūdikius lanko laumės, kad ant šluotražių raitos per žvaigždėtą mūsų svajonių dangų joja raganos, kad akmenys užsidega po kipšų kapomis, kad nekaltas mergaites ryja slibinai, kad visada budi amžinasis žmogaus Rūpintojėlis — aš ir dabar tikiu, nes taip tu mane mokei, o lietuviškasis žodi.

Mano elementorius, iš kurio aš pažinau raštą, buvo maldų knyga. Ji vadinosi Aukso altorius. Man buvo kasdieną sakoma, jeigu aš noriu augti didelis ir mokytas, turiu būti tokis guvus, kad lengvai galėčiau paskaityti kiekvieną netikėtai atsivertusį Aukso altoriaus lapą.

Didelis ir mokytas aš tikrai norėjau būti, tad neilgai truko, kad ir knygoj aš tave atrasčiau, lietuviškasis žodi. Gal todėl, kad Aukso altorius buvo man pradžios mokykla, maldą aš ir šiandien didžiai branginu ir žinau, kad labai sunku man būtų su ja atsiskirti.

Andai man vaidenosi dideli miestai. Kai sekmadieniais vienas išklysdavau į giesmėm alsuojančius laukus, kai atsisėdavau kur nors ant kalvos ir pradėdavau svajoti, tolumoje pamatydavau baltus miestų bokštus, kaip Čiurlionio paveiksle.

Lentis panoru, kad karo liepsnų būtų sudeginta mano tėviškė. Kaip bėglys, aš atsidūriau Vilniaus mieste ir pamačiau stebuklą — jo bokštai, kaip gyvi, man priminė mano svajonę.

Vilnius buvo tasai miestas, kur aš prašvitusia sąmone suvokiau, kad turiu seserų ir brolių, kad turiu savo tautą, jos siekimus ir troškimus ir jos šiurpo kupiną istoriją. Niekas kitas, o tik tu man padėjai tai patirti, o lietuviškasis žodi.

Baltieji Vilniaus bokštai dabar apsinešė suodim ir dulkėm, bet kas

ten buvo išmokta ir patirta — niekad negalės išsibarstyti vėjų pagirėj, kaip išsibarsto smėlio dulkės jūrų pakrantėse. Ten mano širdy gimė seserų ir brolių meilė, ten buvo suvokta kovos reikšmė už savo įgimtą teisę, ten aš, kai ir tu, o lietuviškasis žodi, išmokau džiaugtis savo tautos laisvės džiaugsmu, išmokau puoselėti viltį ir neatsitraukdamas dalyvauti savo tautos kančioj, kuri, kaip neatskiriama palydovė, eina su ja iš kartos į kartą, iš amžiaus į amžių.

Tartum tu būtum mano širdis, aš tik per tave suvokiau, kad yra neapykanta, melas, kerštas, skriauda, apgaulė, nelaimė ir kančia. Gal todėl, kad tiek daug siaubo aplink,

tavo apšviestas, aš bėgau į laimę, ieškojau meilės stebuklo, sutikau džiaugsmo akimirkas, stengiausi spėti, kas yra mano būtis. Tu daug paslapčių man pasakei, dar daugiau jų gal padėsi man atrasti, o mano ištikimas ir nemirštantis drauge lietuviškasis žodi.

Galingas tu esi, o lietuviškasis žodi. Tu gali prikelti dvasia mirštantį, gali gaudinti, virkdyti, guosti, džiuginti ir stiprinti. Tavim kalba ir kalbės lietuviškasis genijus: lietuviškasis mokslas ir menas — išmintis, pasaka ir daina, nes tavy slypi grožis, kurio mes dar neišsakėm.

Niekas nešauks laisvės, jeigu tu tylėsi. Kasdien girdžiu, kad jau ne

visos mano seserys ir ne visi mano broliai tiki tavo galia. Bet aš visa širdimi tikiu, kad Viešpats prisimins tave, o lietuviškasis žodi, ir tada mūsų akys pamatys stebuklą, kurio pasirodymo sielose mes jau seniai ir skaudžiai laukiam.

Nors pastatytos kartuvės, nors aštriai išgalasti giljotinų peiliai, nors ištremimo vargas gilus, kaip skausmas, bet aš visa širdim tikiu, kad tu nežūsi po kartuvėm, nepaklysi melo giriose, nepalinksi po budelio kirviu ir nesušalsi tremties speiguose. Tik tavy buvo, yra ir bus gyva mano tauta.

Tu esi amžinas, kaip amžina saulė, o lietuviškasis žodi!

ATSIŠAUKIMAS Į LIETUVOS VYČIŲ VETERANUS

1963 metais Lietuvos Vyčių Organizacija švęs aukštinį įsisteigimo jubilėjų (organizacijos steigiamasis susirinkimas įvyko 1913 metais balandžio 27 d. Lawrence, Mass., Šv. Pranciškaus parapijos salėj). Šių metų visuotiname suvažiavime - seime Detroit, Mich., priimta rezoliucija, kad, organizacijai švenčiant reikšmingą jubilėjų, būtų atskiru leidiniu išleista Lietuvos Vyčių istorija.

Rašant istoriją ir renkant žinias, reikalinga daug dalykų organizacijos šakotai veiklai praeityje paliūdyti. Be abejonės, pas kiekvieną senosios kartos buvusį ar dar tebesantį nari-ę, muzėjinėse dėžėse dar yra užsilikusiu vertingų istorijai daiktų. Pavyzdžiui:

1. Fotografijų — buvusių visuotinių suvažiavimų — seimų, rajoninių (apskričių) suvažiavimų; tautinių minėjimų, patriotinių demonstracijų, paradavimų; kuopų, apskričių sukaktuvių minėjimų; kuopų, apskričių piknikų; kuopų, apskričių chorų, dramos ratelių, vaidinimų, sporto sekcijų; ir paskirų asmenų pasižymėjusių betkokioje kuopos ar apskrities veikloje.

2. Senų protokolų — kuopų, apskričių, atskirų sekcijų; afišų (plakatu), spausdintų programų ruoštu vakarų, koncertų, paminėjimų ir kitokių parengimų.

3. Kuopų ir apskričių antspaudų; seimų ir apskričių suvažiavimų ženklelių; taip pat ženklelių tautinių švenčių, or-jos globėjo Šv. Kazimiero dienos minėjimų, piniginių rinkliavų Lietuvai remti ar Lietuvos Katalikiškosios Akcijos reikalams.

Visa tai yra labai svarbi medžiaga ruošiamai organizacijos istorijai.

Tad kreipiuosi į visus organizacijos veteranus, veteranus, prašydamas peržiūrėti savo muzėjines dėžes, senus rūsiuose stalčius ir, radus kas aukščiau išvardinta (ir kas neišvardinta, bet turi ryšį su kuopa, apskritim ar pačiu centru), atsiųsti žemiau pasirašusiam.

Kas norės tuos daiktus ir toliau pas save laikyti, padarius nuorašą, ar fotografiją, jie bus gražinti atgal. Gi kas to nepageidaus, jų daiktai panaudojus istorijai, bus perduoti Lietuvos Vyčių or-jos archyvui, įsteigtam Lietuvos Vyčių name, Chicagoj.

Ignas Sakalas,
Lietuvos Vyčių istorijos redaktorius

**VYČIŲ SEIMAS 1960 METAIS ĮVYKS
WORCESTER, MASS.
KAD SEIMAS BŪTŲ TIKRAI IDOMUS
IR ISPŪDINGAS,
JAU DABAR PRADĖTA JAM RUOŠTIS.
TODĖL
VISI VYČIAI JAU DABAR PLANUOJA
IR RUOŠIASI JAME DALYVAUTI.**

feminine

fair

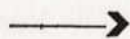
Mergaičių Pasaulis

Redaguoja Veronika Kulbokienė ir Joanne H. Neviera

REGINA KULYTĖ, pavergtųjų tautų minėjime Carnegie Hall (New Yorke) programos vedėjo Charles Albert McLain pristatoma publikai, kaip Miss Freedom.

Nuotrauka V. Maželio

REGINA KULYTĖ Miss Freedom, ir lietuvių grupė Carnegie Hall (New Yorke) žygiuoja pavergtųjų tautų minėjime.

Nuotrauka V. Maželio

MISS FREEDOM — LIETUVAITĖ

Š. m. gegužės 12 d. New Yorke Metropolitan Operos Rūmuose, dalyvaujant daugumai pavergtųjų tautų mergaičių, buvo išrinkta Miss Freedom. Rinkimai vyko nustatyta tvarka neminint pavardžių ir be jokių įtakų. Komisijai paskelbus rinkimų rezultatus, paaikškėjo, kad Miss Freedom yra išrinkta **REGINA KULYTĖ**, 15 met., lietuvaitė, vilnietė, gyv. 383 So. 3rd St., Brooklyn 11, N. Y., tremtinė.

Tą pačią dieną vysk. Cuthbert M. O'Gara iš Yuanling, Kinijos, kankintas komunistinės Kinijos režimo kalėjimuose dėl religinės rezistencijos, išrinktąją vainikavo, dalyvaujant žymiam muzikui dirigen-

tui Charles Albert McLain ir asistuojant lietuvaitėi Irenai Butrimaitei, vengrei Aranka Kapin, ukrainietei Anne Yalovega. Visi vainikavimo ceremonijų dalyviai laikė degančias žalias žvakes, kurios primena laisvės viltis.

Miss Freedom rinkimais iš pavergtųjų tautų tremtinių mergaičių, rūpinosi The American Society for Preservation of Sacred, Patriotic and Operatic Music, kurios pirmininkas yra Charles Albert McLain ir taipgi pirmininkas Testimonial to Martyrs of Communist Tyrany, vykusio VI. 14 Carnegie Hall, New Yorke, kur paminėjimas buvo bene originaliausias iki šiol buvusių

Miss Freedom yra simbolis tų pavergtųjų tautų, kurios dėl sovietų

tyranijos neteko laisvės, o daug jų sąžiningų tautiečių buvo priversti palikti gimtuosius namus ir ieškoti prieglaudos laisvę mylinčiose demokratinėse valstybėse, ypač Amerikoje.

Gegužės 26 d. Miss Freedom, dalyvaujant McLain ir jos ceremonijų asistentams, žurnalistams ir fotografams, įteikė žalią žvakę, kaip laisvės simbolį, New Yorke burmistrui R. Wagneriui, kuris birželio keturioliktąją paskelbė Laisvės Dieną, pažymėdamas, kad tai buvo diena, kada nakčia buvo pradėtos deportacijos iš Pabaltės narsių tautų.

Birželio 14 d. Carneige Hall Miss Freedom dalyvavo koncerto programoj ir be to, vedė visas tautybes, laikydama žalią žvakę. Tai buvo

PRAŠAU NEIŽEISTI MANO TĒVYNĒS

E. P. VASYLIŪNIENĒ

Italų rašytojas E. Amici yra parašęs įdomią knygą vardu "Širdis". Knyga yra lyg vaiko dienoraštis — mažas berniukas, kurio tėvas yra girtuoklis, kasdiena užrašo savo mokyklinio gyvenimo įvykius. Kartą, kai vaikas nueina į mokyklą apkultas ir jo knygos suplėšytos, mokytojas pasako vaikui — "Vargšas tu, vaikeli, tavo tėvas vėl tave prilupo ir suplėšė tavo knygas". Bet berniukas išsitiesia ir žiūrėdamas mokytojui į akis atsako — "Prašau neižeisti mano tėvelio, jis yra mano tėvelis". Gindamas tėvo garbę vaikas paveikia ir patį tėvą, — jis nustoja gerti.

Kai kartais girdžiu kalbas apie mano tėvynę Lietuvą ir visą kas yra lietuviška, kai daromos pastabos dėl Lietuvos teritorijos mažumo, dėl mūsų kultūrinio gyvenimo jaunumo, kai į bakužę žiūrima iš viršaus — norėčiau sušukti kaip tas mažasis berniukas: Prašau neižeisti mano Tėvynės! Mes visi žinome, kad Lietuvos teritorija yra maža, bet ji yra svarbi savo geografine padėtimi. Tai kas, kad Lietuva ki-

tiems svetima — bet man ji brangi ir kiekvienam lietuviui miela. Mes žinome, kad mūsų mokslininkų, poetų, muzikų, rašytojų karta yra jauna, bet ji yra veržli ir gabi. Ir mūsų nepriklausomybė buvo trumpalaikė, o visgi ją prisimename su didžiausia garbe ir meile. Ji buvo mūsų nepriklausomybė — mūsų žemės ir mūsų gyvenimo brangiausias žiedas. Kartą kalbėjau su Bostono Universiteto profesoriumi ir jis susidomėjęs klausėsi apie Lietuvos padėtį 14-15 šimtmečiu, apie Jogailą ir Vytautą ir Tannenbergą ir visą eilę mums taip gerai žinomų dalykų. Bet jam tie dalykai buvo svetimi — ir be galo įdomūs. Manau, kad daug kam mūsų Lietuvos istorija būtų įdomi, jei mes ją įdomiai nupasakotumėm, jai pridurtumėm tarptautinį charakterį, kaip kraštui, kuris sprendė Rytų prasiveržimą į Vakarus. Jei išdidus anglas gali pasigirti savo Didžiąja Charta, jei prancūzas didžiuojasi Didžiąja Revoliucija — kiekvienam lietuviui galėtų ir turėtų plakti džiaugsmu širdis, kai pasakoja apie Lietuvos

kovas su vokiškais kryžiuočiais, ar maskoliais ir totoriais. Kiekvienas mūsų turėtumėm būti sąmoningi, kad tos kovos buvo Europos kultūrinio gyvenimo apsauga nuo Rytų. Ir mūsų trumpasis nepriklausomybės laikotarpis sudarė pylimą Europos kraštams gyventi. Kai 1940 metais tas pylimas sugriautas ir barbariškai Rytai mindžiojo Lietuvos žemę, buvo ženklas, kad ir visai Europai tas pats pavojus gresia. Šiandieną, rodos ir kiti kontinentai dreba, laukdami to ko ir mes laukėme — barbaro.

...Į didžiąją Ameriką atnešėme savo krašto meilę ir savosios kultūros daigus. Ir mylėkime juos, gerbkime, didžiuokimės jais, nes jie yra mūsų. Kas liktų mums be jų? Pamėgdžioti airį ar italą? Prisirašyti į eiles tų, kurie atvyko su Mayflower laivu? Mes patys čia atvykome ir savo kultūrinį palikimą atnešėme, jis čia auga ir plečiasi ir įneša savo duoklę į bendrąją Amerikos kultūrą. Būkime tais kuo gimėme — lietuviais, ne tik iš vardo, bet širdimi, darbu, meile.

pavergtųjų tautų maršas, gedulingas, graudus ir su vainikais žuvusiems nuo komunistų režimo.

Nuo gegužės mėnesio iki šiol nuolat mirgėte mirgėjo fotografijos apie Miss Freedom pasirodymus Didžiojo New Yorko žymesniuose amerikoniškuose laikraščiuose, taipgi neatsilikio nuo tų įvykių ir lietuviškoji spauda.

Miss Freedom yra uoliai praktikuojanti katalikė, garbės Studentė ir pirmoji mokinė Queen of All Saints gimnazijos. Tai yra Brooklyno vyskupijos mergaičių gimnazija, kur ji yra Angelų Karalienės parapijos stipendininkė.

Kiek leidžia sąlygos, Miss Freedom, gavusi pakvietimus, dalyvauja lietuvių parengimuose bei minėjimuose, nes ji mano, kad pavergtųjų tautų reikia neužmiršti, kad ir šiais laikais kovos laimimos ne būtinai ginklais, bet teisybe, morale, viltimi, drąsa ir vieningomis pastangomis.

THE LAUREL Vol. XXXIV
Brooklyn, New York December 23,
1959 of the Bishop McDonnell Memorial High School

JUNIOR CROWNED MISS LITHUANIA

Regina Kulys (E 56-307) has at fifteen been twice a queen. Last May this sparkling Junior miss received the crown of Miss Freedom Cuthbert O'Gara. Her second coronation, as Miss Lithuanian American, took place on November 8 at the annual Women's International Exposition at the 71 St. Regiment Armory Manhattan.

LITHUANIAN GOLD

In honor of her reign, the young queen received an amber bracelet from Lithuania. Amber was selected as it is considered Lithuanian "gold". That country, although poor in mineral resources, receives large

amounts of amber from the depths of the angly Baltic during storms.

Behind Regina's wide smile lurks a fluent knowledge of the Lithuanian tongue. Her blue eyes sparkle with enthusiasm for the Lithuanian Cath. Girls Scouts, an organization of which she is an active member.

MAKES BISHOP'S PROUD

Here at Bishop's history is a favorite with Regina, a member of the Swimming Club. Her friendliness and co-operative attitude have merited for her what is perhaps the highest compliment that a young girl can receive — the high regard of her teachers and classmates."

~~~~~  
**PRIE KIEKVIENOS  
VYČIŲ KUOPOS  
SUORGANIZUOKIME IR  
JAUNESNIŲJU VYČIŲ  
KUOPELES!**  
~~~~~

SPEAKERS - HANDLE WITH CARE

Joanne H. Neviera

With so many communion breakfasts, banquets, P T. A.'s, reunions, sodality meetings, etc., going on in our Lithuanian parishes today, the problem of treatment of guest speakers often arises. I found some interesting material on the subject that I thought might be of benefit to you.

Have you ever gone to a meeting and discovered one of your friends listed as master of ceremonies? Have you ever twisted uneasily as he or she handled arrangements and made introductions? Have you ever thought, "I wish he'd sit down and not try to make the speech himself."

It is almost inevitable, in fact, for we Americans are inveterate speechlisteners. Hopefully we trudge off to our noonday luncheon clubs, sewing circles, to church and civic organizations, to business, professional, and school groups, to... but why go on? It is enough that we go, we sit, and we wait in trepidation for whatever the program committee is sending our way.

Often, of course, we have known the best (or worst) beforehand because we were part of the same program committee. Still uncertain as to exactly how it happened, we found ourselves engaging the speaker, arranging for his entertainment, paying his fee, presenting him to the audience, and — if necessary — speeding him out of town by a side exit.

When this happens either to you or to the president of your organization, it's convenient to know something about the job. Points to note:

IS ANY LOCAL CELEBRITY, ALSO A MEMBER OF YOUR CLUB, ABLE TO MAKE THE SPEECH? If so, he should have first consideration. Why go out of town if you have such a person? But take care... be sure he's quali-

fied. After all, you have an obligation to protect the audience, too.

SHOULD A CLUB MEMBER BE PAID FOR HIS SPEECH? No, unless the situation is strictly a commercial one. Some sign of appreciation is expected, however.

Should You Get A Professional Speaker?

Two questions must be considered — is the occasion important enough to justify asking a professional speaker? How much can you afford to pay him? The program you arrange will depend upon your answers.

What About Payment?

The person you select expects to be paid for his speech. Tell him in your invitation just how much your group can afford to pay. Do not send the invitation and omit all mention of a fee — thereby hoping that you will get by for nothing. Don't try the dramatic method either — avoid playing on his sympathy or public spirit. Do it the correct way. Send a polite invitation and with it, your offer — whatever the committee has decided it can afford. The speaker is then free to accept or reject, without involving all of you in the embarrassment of bargaining.

What About Preparations?

A program secretary or chairman will want to clarify all items beforehand. Have a set understanding and other entertainment expense. Meet him when and where he arrives. Pay him before he gets up to speak. Have his payment in a properly labeled envelope. When the meeting is over, have someone take your speaker back to his hotel, the train, or wherever he would like to go.

How To Introduce The Speaker

Often, this is also the moment when luckless men — and women — fling caution aside. Now they have a chance to really stun the public, and they do.

Well, what ought you say when a speaker is introduced? Not much — that's for sure. Many an audience has been made restless, many a speech has been ruined, and many a program chairman has been embarrassed because he has used the introduction as a platform for his own opinions.

The best introduction is simple. You cite the qualifications of the speaker. Perhaps you tell a bit about his background, the life he leads, the interesting things he does. If it is in order, you may tell a human interest story about him; something generous he had recently done. Then you say, "It is a pleasure to present, who will speak on the topic" You sit down, and he is off to a good start.

When the whole occasion is over, he and everyone else will remember it with pleasure. You see, you know just how to handle the speaker — with care.

**SIGN UP
A NEW
MEMBER**

* * *

**SKAITYK
IR PLATINK
"VYTI"**

* * *

**PROUDLY WEAR YOUR
K. OF L. EMBLEM PIN —
PROUDLY DISPLAY YOUR
OTHER EMBLEM ITEMS
K. OF L. OBJECTIVES**

LIETUVIAI KREPŠININKAI LANKĖSI P. AMERIKOJE

Ed. Šulaitis

Krepšininkų išvykos į P. Ameriką vadovas V. Adamkavičius (viduryje) su buvusiais Lietuvos krepšinio rinktinės žaidėjais F. Kriauciūnu (Krause) ir J. Ruzgiu.

Foto Ed. Šulaitis

Praėjusią vasarą, pradėdant liepos mėn. 8 d., Šiaurės Amerikos lietuvių krepšinio rinktinė atliko vieną iš svarbiausių žygių lietuvių reprezentacinės veiklos bare, lankydamosi penkiose Pietų Amerikos valstybėse ir ten sužaisdama 17 rungtynių su vietinėmis komandomis.

Š. Amerikos krepšinio rinktinė — viso 10 žmonių su treneriu Vytautu Grybausku ir vadovais Valdu Adamkavičiumi ir Petru Petručiu, lydima kelių ekskursantų, maždaug 5 savaites viešėjo Kolumbijoje, Argentinoje, Urugvajuje, Brazilijoje ir Venecueloje. Jie išvykoje pelnė 13 pergalių iš 17 turėtų susitikimų, kas yra pažymėtina pasekmė. Dar vienos sužeistos rungtynės nebuvo laikomos oficialiomis ir jose mūsų šalis susitiko su Brazilijos rinktinė — šiuometiniu pasaulio krepšinio meistriu. Jos buvo laimėtos braziliečių.

Visose lankytose vietose Š. Amerikos lietuviai krepšininkai susilaukė didelio dėmesio tenyškųjų gyventojų tarpe ir spauda jiems skyrė nemažą vietą. Iš įvairių ispanų ir portugalų kalbomis einančių laikraščių iškarpos liudija, kad ši kelionė daug pasitarnavo lietuvių vardo išgarsinimui P. Amerikos žemyne.

Taip pat, žinoma, išvyka pasitarnavo ir lietuvių ryšio pietiečių su šiauriečiais sustiprinime. Tą ypatingai gerai nušvietė P. Amerikoje išeinantieji lietuviškieji laikraščiai, kurie negailėjo gražių žodžių šiam įvykiui. Argentinos "Laikas" pirmame puslapyje rašė:

"Lietuvių sportininkų atvykimas pas mus į svečius sukėlė nemažą entuziazmo ir sujudimo: visos lietuviškos organizacijos buvo išjudintos, visi su įtempimu sekėme mielių svečių laimėjimus ir pralaimėjimus, visa savo širdyse išgyvendami.

"Todėl turime būti dėkingi mūsų broliams iš šiaurės, kad jie mus išjudino ir suartino. Be to, susitikimas su mūsų tautiečiais iš Šiaurės kontinento mus pačius praturtino ir paliko visiems daug malonių prisiminimų".

"Argentinos Lietuvių Balsas" šiame reikale teigė:

"Šiaurės Amerikos lietuvių krepšinio rinktinė, graži jaunystės ir sporto ambasada, suartino abi Amerikas ir iš pagrindų sujudino visą Argentinos lietuvių koloniją". Kitoje vietoje tas pats laikraštis pažymėjo: "Tokio didelio įvykio, visos Amerikos lietuvių suartinimui dar nėra buvę. Šis didis žygis kaip tik vyksta ši liepos mėnesį, sukanant 26 metams nuo Dariaus ir Girėno pasiaukojimo mūsų tautos ir mūsų išsivijęs garbei".

Ir kitose vietose nuotaikos buvo panašios ir Š. Amerikos krepšininkai tenyškųjų lietuvių buvo neatlaidžiai sekami. Jie padarė nemažą vizitų įvairiems augštiesiems asmenims ir turėjo nemažą kitokio pobūdžio pasirodymų. Pavyzdžiui, Venecueloje buvo lankytasi Carabobo parke — istorinėje šventovėje, kur prie didvyrių paminklo buvo padėtas 5 pėdų skersmens vainikas, papuoštas Lietuvos ir Venecuelos vėliavomis. Ten pat buvo padarytas

vizitas ir Carabobo provincijos gubernatoriui.

Grįžtant prie krepšininkų rungtynių, ypatingai pažymėtina viena pergalė — laimėjimas prieš Montevideo rinktinę, kurioje žaidė 6 krepšininkai iš Urugvajaus valstybinės rinktinės. Pralaimėta buvo prieš stiprokas komandas ir čia daugumoje atsiliepė nemažas lietuvių nuovargis ir vietinių teisėjų šališkas teisėjavimas. Kelios rungtynės buvo sužaistos (Argentinoje ir Urugvajuje) su vietiniais lietuviškas krepšininkais, kurie nugalėti didoka persvara.

Išvykoje žaidė šie krepšininkai: A. Varnas, J. Valaitis, A. Šimkus, W. Kamarauskas, K. Germanas, R. Dirvonis (visi iš Chicagos), J. Skaisgeris (iš Detroito), A. Švelnys (iš Waterburio), D. Grabauskas (iš Worcesterio), A. Radvilas (iš New Orleans).

Pažymėtina, kad išvykos proga buvo išleistas specialus leidinys ispanų kalba apie Lietuvos krepšinio ir bendrą Lietuvos gyvenimą, kurį Š. Amerikos krepšininkai paskleidė P. Amerikoje.

Council Secretaries

PLEASE NOTIFY Miss Loretta Kassel, National Secretary, 4049 S. Rockwell, Chicago 32, Illinois, the names and address of your newly-elected officers for 1960, also Committee Chairmen.

KNIGHTS OF LITHUANIA 46th NATIONAL CONVENTION MEMBERSHIP WORKSHOP

A very successful and instructive group panel discussion on Membership was held at the Friday afternoon session, with all delegates participating, and the following questions were discussed:

Purpose of Membership

1. What great needs brought the K. of L. into existence originally?
2. Have these needs changed any during the last 45 years? How?
3. Does the K. of L. have any purposes which cannot be satisfied by any other organization existing today?
4. What K. of L. purposes need most emphasis in your council today?

Program for Membership

1. Which activities appeal to you in the K. of L.?
2. Which activities in the K. of L. do not appeal to you?
3. What new activities would you like to see added to your council's program?

Scope in Membership

A survey of the delegates was conducted and here are the results and replies received to a questionnaire that was distributed: (A total of 56 replies was received.)

1. In Column A beside the following list, check the groups which you feel should be given full or partial membership in the K. of L.: (F—full; P—partial)

	COL. A		COL. B	COL. C
	F.	P.		
Lithuanian born imigrants before World War II	52	1	13	8
Lithuanian born Displaced Persons	50	4	11	15
Americans born of Lithuanian parents	56	0	48	40
Married American - Lithuanians	50	3	25	21
Non-Lithuanian spouse of married Lithuanians	23	30	7	15
Lithuanian - Americans unable to speak or understand Lithuanian	53	3	22	25
Lithuanian - Americans living in suburbs away from Lithuanian community	53	2	21	17
Lithuanian - Americans attending college or univ.	53	2	21	17
Lithuanian - Americans in business or professional life	51	2	18	18
Children born of Lithuanian & non-Lithuanian parents	48	2	27	19
Non-Lithuanians friendly to K. of L.	3	31	16	11

2. In Column B check the groups that your council has been reasonably successful in attracting to membership.

3. In Column C check the groups for which your council program is geared.

	YES	NO
4. Is your council composed primarily of youth aged 16 — 26?	13	36
5. Would you favor dropping the "corporate image" of the K. of L. as a youth group and considering it as an organization for all Catholic Lithuanian Americans?	44	7
6. Are there enough prospective members in your community to allow your council to double its membership in the next 4 years?	25	16

This panel discussion among other things showed that there is considerable interest in these problems which are confronting the further growth of the K. of L. I would recommend that each individual council conduct a similar workshop which would serve as a good basis for getting and keeping new members.

There were many interesting opinions given to the many questions discussed and I will summarize these in my next article.

LARRY JANONIS

2nd Vice President, Supreme Council

VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS

Redaguoja IGNAS SAKALAS

NAUJA SENDRAUGIŲ VALDYBA

Praėjusių metų gruodžio 15 d. Vyčių salėj įvyko gausus vyčių sendraugių kuopos susirinkimas, kuriame apsvartyta visa eilė klausimų ir išrinkta valdyba 1960 m.

Iš svarbesnių nutarimų pažymėti ni sekantieji:

Aparato filmams rodyti pirkimą nutarta realizuoti. Aparato fonde iki susirinkimo buvo \$137. Dabar fondas jau peršokęs 140 skaičių. Tikimasi, kad netrukus aparatas bus nupirktas ir bus suruoštas pirmas filmų rodymo vakaras. Aparatui nupirkti komisiją sudaro: Ig. Sakalas, D. Jurjonas ir N. Karlavičius.

Sendraugių kuopoje ir Illinois-Indiana apskrityje jau nuo seniau brendo mintis įvesti tradicijon metinį mirusių narių minėjimą — iškilmingomis pamaldomis bažnyčioje ir atitinkama akademija salėj — tikimasi bus realizuota šių metų kuriuo nors laiku. Bendroji apskrities ir sendraugių komisija pradžioj šių metų paruoš to minėjimo planą, jį patieks apskrities ir sendraugių kuopos dvasios vadams ir referuos abiejų vienetų susirinkimams patvirtinti.

Ryšium su šia tradicija Vyčių salėj bus įrengta metalinė lenta ir joj sužymėti mirę vyčių organizacijos nariai — jauniausi ir sendraugiai.

Susirinkimas pasidžiaugė prasižėjusia gyvesne Illinois-Indiana apskrities veikla. Naujoji apskrities pirmininkė p-lė Laurin atsilankius susirinkiman pateikė keletą prašymų kuopai, kad senesnieji nariai patalkintų jaunimui jo užsibrėžtuose darbuose. Visi prašymai sendraugių buvo nuoširdžiai priimti ir pasižadėta pasidaruoti, kur bus reikalo. Ypatingai malonų išpūdį darė sendraugės moterys, pasižadėdamos pakaitomis ruošti užkandžius apskrities parengimuose, kurių šiemet numatoma dažniau suruošti, ypatin-gai, kad mergaitės vytės būtų laisvos tuose parengimuose svečius ir viešnius priiminėti. Tais parengimais apskritis sieks dviejų tikslų: pagausinti narių skaičių kuopose ir padidinti Vyčių salės pajamas, kurių dabar neužtenka įvairiems na-

mo pagerinimams. Pirmiausia turima galvoj įvesti modernesnius pagerinimus salės virtuvėj.

Labai pakiliai nuteikė susirinkimą savo pranešimu Elzbieta Samienė, kuri, dažnai nuvykdama svečiuosna pas savo šeimos narius, iškūrusius Kalifornijoje, aplanko ir Los Angelyje susidariusią vyčių sendraugių kuopą. Dalyvavusi viename sendraugių susirinkime ji losangeliečiams papasakojo apie chicagiečių sendraugių veikimą ir kartu mums perdavė žinias iš tenyškųjų idėjos draugų veiklos. Jos pranešimas ir sveikinimas losangeliečių sendraugių chicagiečiams buvo entuzijastiškai priimtas.

Į šių metų valdybą išrinkti sekantieji: dvasios vadu paprašytas ir toliau pasilikti prel. Ig. Albavičius. Pirm. išrinktas Ign. Sakalas, vice-pirmininkais D. Jurjonas ir J. Vilkišius, sekretore Ona Aleliunienė (3251 So. Union Ave., Chicago 16, Ill.), finansų sekretore Stefanija Jonutienė (6345 So. Kostner Ave., Chicago 29, Ill.), išdininkas N. Karlavičius, izdo globėjai J. Kerulis ir A. Bacevičius. Ligonių lankymo komisija: K. Petruilienė, H. Širvinskienė ir A. Budris. Atstovai apskrities susirinkimams lankyti J. Jakubs, H. Širvinskienė ir J. Vilkišius. Tvarkdarys Ant. Petrulis.

Po susirinkimo, kuris buvo baigtas prelato Ig. Albavičiaus malda ir prisiminimu pastaruoju laiku mirusių narių J. Lebežinsko ir V. Jodelio, tuojau ant stalų atsirado arbatos, pyrago, lietuviško sūrio. Vaisintasi ir šnekučiuotasi iki vėlumos. Šias vaišes parūpino O. Aleliunienė ir J. Žemaitienė.

Šiaudinukais išgarsėjo. Prieš praeitas Kalėdas dienraštis Chicago Daily Tribune buvo išidėjęs ilgoką aprašymą apie vytę sendraugę, vieną žymiausių senosios kartos moterų veikėjų Chicagoj, Rožę Mazeliauskienę, kuri prieš keliolika metų čia atgaivino seniau Lietuvoj gamintus įvairius papuošalus iš šiaudų svečių kambariui išpuošti. Jau keturiolika metų, kaip tokiais šiaudinukais yra puošiama lietuvių eglutė Chicagoj Mokslo ir Pramonės

Muzėjuje. Eglutės papuošimą tais šiaudinukais sumanė Lietuvos konsulo Chicagoj dr. P. Daužvardžio žmona. R. Mazeliauskienės gaminti šiaudinukai (papuošalai) jau yra paplitę ir už Chicagos ribų, net tolimose valstybėse, o šiemet tų papuošalų Kalėdoms yra pasiuntus net Baltiesiems Rūmams Washingtone.

Prie straipsnio buvo idėta ir R. Mazeliauskienės nuotrauka, kur ji besėdinti tarpe gausybės įvairių iš šiaudų pagamintų papuošalų.

Vienas pavyzdgingiausių narių. Vyčiams sendraugiams priklauso keletas naujųjų ateivių. Kuopa tuo didžiuojasi, nes jie įneša naujo gyvumo visam veikime, o taip pat yra aiškus įrodymas, kad galima bendrai veikti, tik reikalinga vertinti vienų ir kitų įnašą į bendrą veikimą ar atsisakyti nuo savigarbos jausmo. Vyčiai sendraugiai ne tik didžiuojasi savo nariais "dypukais", bet vieną jų skaito net pavyzdgingiausiu iš visų veteranų. Tai Stasys Rumšas, gyvenąs Spanglerville, Ohio. Jis tiek yra pamėgęs vyčius, kad ir toliau gyvendamas palaiko narystę, kasmet atsiunčia nario mokestį ir vis dar pridėda auką tai sendraugių, tai namo reikalams. Ir šiomis dienomis sendraugių pirmininkas gavo iš S. Rumšos čekį \$15 sumai. Lydinčiam laiške jis rašo: "Siunčiu \$15 — penkis kaip nario mokestį, o dešimtį — kuopos reikalams. Tuos pinigus kuopos valdyba tepaskiria tam, kur labiausiai reikalinga. Žinau, kad prieš šventes vyčiai ruošia įvairius parengimus ir aš gailiuosi negalįs juose dalyvauti. Bet, neprarandu vilties, kad kada nors ir aš galėsinu dalyvauti".

Kadangi šiuo metu sendraugiuose labai aktualus aparato filmams rodyti išigijimas, tad valdyba nutarė tą dešimkę skirti tam fondui.

Valdyba ir visi nariai sveikina mielą narį, linki kogeriausios sveikatos ir toliau šviesti pavyzdžiu.

Naujas stulpas į namo sieną. Dr. V. Kudirka rašydamas "Maniešiams" sako, kad jeigu audra išverčia vieną stulpą iš tų, kurie prilai-

ko namo sieną, nereikia nusiminti ir išlakstyti, bet vietoj išverstojo naują stulpą statyti.

Paskutiniu metu mirtis išvertė iš vyčių sendraugių namo sienos net du stulpus — a. a. V. Jodelį ir J. Lebežinską. Buvom gerokai nusiminę. Bet nusiminimas kiek nušvito, kai lapkričio mėnesi susilaukėme naujo nario Jono Jakub asmenyje. Tai vienas senesniųjų vyčių veteranų, vienas organizatorių vyčių 17-tos kuopos So. Boston, Mass. Jaunystėje buvo žymus atletas, vėliau plačiai žinomas kaip ristinio sporto ugdytojas (promoter). Kaip pirmojo Pasaul. karo veteranas, priklausio Amer. Legiono Dariau ir Girėno postui, taip pat gyvai reiškiasi lietuviškam tautiniam veikime.

Sveikiname naują nari.

Sendraugės saleziečių rėmėjų valdyboje. Tėvų saleziečių Šiluvoje, prie Cedar Lake, Indianoje, gausaus būrio rėmėjų, dalyvavusių rekolekcijose, susirinkime buvo išrinkta rėmėjų valdyba, kurion įėjo į vadovaujamas vietas dvi vyčių sendraugės: Marijona Paukštienė ir Petronėlė Zakaraitė, raštininke.

Pasisekimo kilniame veikime.

PRIE NAUJO KAPO

Nespėjo Šv. Kazimiero kapinėse supulto a. a. Viktorui Jodeliui kapo pluta sukietėti, kaip žaibo greitumu vyčius, o taip pat ir senosios lietuvių kartos visuomenę perbėgo nauja žinia: mirė Jonas Lebežinskas.

Tai kitas Lietuvos Vyčių organizacijos veteranas, Ketvirtojo laipsnio narys. Jei toji žinia sendraugiams buvo pritrenkianti, tai tuo labiau vyčių 5-tai kuopai, kurios velionis buvo vienas steigėjų, „amžinas“ išdininkas, uoliausias veikėjas, globėjas, didelis scenos mėgėjas, lietuviškos dainos puoselėtojas ir kuopos širdis veikimo pulsui plakti.

Velionis buvo reto būdo žmogus. Jaunimą nepaprastai mylėjo (pats išliko nevedęs), jam dirbo, jam aukojosi ir visuose jo darbuose bei sumanymuose jį rėmė. Nei susirinkimuose, nei kitais įvairiais atvejais jis nebuvo rustaus veido parodęs, aštraus žodžio pasakęs. Visuomet geros nuotaikos, kitus gerbiaus, kitiems pirmenybę užleidžia. Dėl to kuopos nariai visais laikais (o kiek jų kuopa yra turėjus per netoli penkiasdešimt metų) jį gerbė,

mylėjo, kaip pavyzdingos šeimos vaikai myli savo tėvą. Kai laikams keičiantis net didelėse kolonijose vyčių kuopų pulsas nustojo plakti, mažoj No. Side lietuvių parapijoj vyčių 5-tos kuopos nenustojo gyvumo, nes ją palaikė velionis. Jonukas, kaip nariai jį vadindavo, buvo magnetas, kuris traukė prie savęs net jau ir trečios kartos jaunimą.

Velionis buvo veiklus ne tik vyčiuose — kuopoj ir Chicagos apskrity, — bet parapijos darbuose ir visose lokalinėse draugijose bei centrinių organizacijų kuopose, kurių kaip visose mūsų kolonijose, taip ir No. Side anais senosios kartos lietuvių katalikų dinamiško veikimo laikais buvo daug. Be jo neapsėjo nei vienas religinis ir tautinis sąjūdis. Buvo taipgi uolus katalikiškosios spaudos platintojas bei rėmėjas.

Todėl nenuostabu, kad per visas tris budynių dienas velionį aplankė atsisveikinti ir pasimelsti ne tik dar No. Side gyvenant lietuviai su savo klebonu, kun. A. Valančium, bet ir išsikėlė į kitas kolonijas, visi vyčiai jauniausiai ir sendraugiai ir visi, kas tik velionį pažinojo. Buvo supintas didelis aukų šv. mišioms vainikas.

Iš Švč. P. Marijos parapijos bažnyčios gruodžio 8 d. a. a. mielo Jonuko palaikai buvo nulydėti į Šv. Kazimiero kapines.

Laidotuvėmis rūpinosi velionies vienintelis artimas giminė Chicagoj pusbrolis Antanas Bacevičius, buvęs tokio pat masto No. Side veikėjas, kaip ir velionis Lebežinskas.

Gyvendamas žemėje a. a. J. Lebežinskas buvo šviesus pavyzdys visiems — jaunimui ir senimui. Mes prašome Dievo už tai jam atlyginti amžinąją šviesą.

Tūkstantinę parapijai. Nikodemas ir Emilija Karlavičiai savo vienintelio sūnaus Edvardo, prieš porą metų mirusio, atminčiai Švč. Panelės Marijos šventovei paaukojo tūkstantį dolerių. Šia proga parapijos biuleteny šitaip rašoma: „Klebonas nuoširdžiai dėkoja Karlavičiams už tūkstantį dolerių įamžinimui savo sūnaus. Gražiai atmintis padaryta. Gan daug tėvų yra praradę savo sūnus ypatingai karės metu. Galėtų panašią auką bažnyčiai padaryti“.

N. ir E. Karlavičių sūnus Edvardas antrojo Pasaulinio karo metu savanoriu tarnavo JAV marinuose

Pacifiko fronte. Garbingai atleistas iš karinės tarnybos ir grįžęs namo kaikuri laiką su tėvu vedė sėkmingą prekybą ir ruošėsi savistoviam gyvenimui. Deja, karas buvo savo padaręs, ir to nepajėgė palaužti ir sunaikinti net tokia garsi Amerikoj brolių Mayo klinika, kurioj Edvardas ilgoką laiką išbuvo. Prieš porą metų tėvai neteko vienintelės paguodos, ilgo ir intensyvaus triuso paveldėtojo — įpėdinio.

N. Karlavičius yra vienas Lietuvos Vyčių orijos veteranų, 13-tos kuopos vienas organizatorių ir Ketvirtojo laipsnio narys. Ilgą laiką priklausė 24-tai kuopai West Side, kur ir prekybą vesdamas rado laiko darbuotis. Dabar priklauso sendraugių kuopai, eina išdininko pareigas ir yra Vyčių namo tarybos narys.

E. Karlavičienė, nors Amerikoj gimus ir augus, bet ne tik lietuviškai gražiai kalba, o ir lietuviškoms draugijoms priklauso, gi Moterų Sąjungos 55-toj kp. yra ilgametė išdininkė.

N. ir E. Karlavičiai Marquette Parko kolonijoje turi didelį apartamentinį namą, o prieš porą metų prie 70-tos ir Claremont gatvių pasistatė dvi puikias rezidencijas. Yra nuoširdūs katalikiškųjų organizacijų rėmėjai ir dosnūs mūsų tautos reikalams.

Prieš Kalėdas daug veikė. Prieš didesnes šventes visi turi daugiau darbo, bet ypatingai daug ir atsakingo darbo turėjo žymus sendraugių veikėjas ir nepamainomas Vyčių namo darbininkas Jonas Kerulis. Prieš praėjusias Kalėdas jis priminėjo aukas ir tvarkė Care siuntinius saleziečių gimnazijos Italijoje auklėtiniais. J. Kerulis veikia ir Balfe (jo name yra įsteigtas centrinis Balfui aukojamų rūbų sandėlis, kuriame visi gautieji rūbai sutvarkomi persiuntimui į Balfo centrą New Yorke).

CLEVELANDO VYČIAI SENJORAI VEIKIA

Gruodžio 20 d. pas Uršulę Šukienę ilgametę L. Vyčių 25-tos kuopos narę, o dabar jau priklausančią prie senjorų, įvyko priešmetinis susirinkimas. Nors pastarasis susirinkimas nebuvo skaitlingas nariais, vienok jame buvo paliesta gana idomių klausimų, kurie gal ir kitiems bus idomu sužinoti.

Nutarta iškilmingai bendrai su L.

Aitvaro Istorija

ALFA SUŠINSKAS

Gimdamas žmogus į šį pasaulį atsieneša gabumus, kurie jame yra Kūrėjo įdiegti.

Kiekvienas yra Viešpaties skirtas gyvenime atlikti savo pareigai, kurios niekas kitas už jį negali atlikti.

Dievo plane nėra nereikalingų ir nereikšmingų žmonių, ir Jo akyse jie yra tiek verti, kiek gerai jie atlieka savo žemiškąją paskirtį.

Jei kiekvienas žmogus visur ir visada būtų savo vietoje ir sąžiningai atliktų savo pareigas, tada tarp žmonių viešpatautų palaiminga darba.

Žmogaus vertė pareina ne tiek nuo to, kokį darbą jis dirba, kiek nuo to, kaip jis dirba, kaip savo pareigas gyvenime atlieka.

Vadinami žymieji žmonės dažniausiai gali būti tokie tik dėl vadinamų neįvykių buvimo — dėl šių darbo ir prisidėjimo, bendradarbiavimo: žymiųjų nebūtų be neįvykių...

Ir geriausi inžinieriai nesukurtų nuostabiųjų technikos kūrinių, jei nebūtų vadinamų paprastųjų, eilinių darbininkų, kurie patį darbą atlieka; ir gabiausi chemikai nepagamintų įvairių gaminių iš anglies, jei angliakasių nebūtų; kad laikrodžiai eitų, ir pati neįvykiausia, men-

kiausia jo dalelė yra tiek pat svarbi, reikalinga, kiek ir didžiosios, žymiosios jo dalys.

Žmogaus išmūšimas pareina ne vien nuo jo turimosios vietos, ne vien nuo jo gabumų, bet ir nuo jo pareigingumo, garbingumo, nuo jo asmens šventumo.

Šeimoje, organizacijoje, visoje sudėtingoje visuomenėje kiekvienas žmogus yra reikalingas, ir jo naudingo darbo įnašas yra ne vien jo paties, bet ir kitų žmonių gerovės palaikytojas. Tik blogieji žmogaus darbai ardo asmeninį ir visuomeninį gyvenimą, nes jais jis apsilenkia su Viešpaties jam duotąja paskirtimi šiame gyvenime.

Kartą mažasis Kęstutis skraidinęs savo paties pasidarytą popierinį aitvarą.

Staiga jis išgirdęs ore karštą gincą. Jis supratus, kad aitvaro dalys tarp savęs susiginčijusios dėl savo svarbumo.

— Aš skraidinu aitvarą! — kriokęs uždusdamas vėjas. — Aš esu didelis ir galingas, dėl to tik aš jį iškeliu ir laikau ore.

— Netiesa! Ne tu, bet aš skraidinu aitvarą! — šaukusi uodega. — Be manęs jis neišsilaikytų ore nė minutės ir nosimi nertų žemyn.

Ginčas nesibaigęs, ir berniukas išgirdęs piktą aitvaro lazdelių pasigyrimą.

— Ko jūs čia riejatės? — sakiusios jos. — Ne jūs, o mes esame svarbiausios, kad aitvaras gali skraidyti: mes duodame jam pavidalą ir tvirtumą.

— Be manęs tai jau tikrai čia nieko nebūtų, — isikišęs į gincą ir popierius. — Juk tik aš užkabinau orą, ir dėl to aitvaras skraido.

Neatsilikusi nuo kitų nė virvelė, kuri šitaip prašnekusi:

— Nors esu plonytė, bet jus visus iškeliu augštyne ir vedžioju, kur panorėdama. Tik aš esu reikalingiausia!

Mažasis Kęstutis, išklausęs aitvaro dalių gincą dėl savo reikšmės, gardžiai nusijuokęs. Ir jaunutė jo galvelė gerai supratusi: popierinis aitvaras gali skraidyti tik dėl to, kad visos jo dalys yra savo vietoje ir kad sutardamos veikia; jos visos yra lygiai svarbios bei reikalingos, nors ir nevienodo didumo.

Betgi yra gausybė suaugusiųjų, kurie šios aitvaro pasakėčios nenori sau prisitaikyti. Šitokie rūšiuoja žmones pagal jų paviršių, turimą vietą visuomenėje, pagal jų turtus, žodžiu, pagal viską, kas žmonėse blizga ir akį traukia, tik ne pagal tai, kaip tie žmonės pareigas atlieka, ne pagal jų taurumą, žmoniškumą ar širdies gerumą. Šitokie mėgsta žmones skirstyti į reikalinguosius ir nereikalinguosius, į naudinguosius, reikšminguosius ir nenaudinguosius, nereikšminguosius...

Šitoks žmonių rūšiavimas yra pagoniškas, nekrikščioniškas — grynai materialistiškas.

Pasaulio Kūrėjo planu, kiekvienas žmogus yra reikalingas savo vietoje, ir Dievo akyse jis yra tiek žymus, kiek jis yra pareigingas, garbingas, kiek jis yra šventas.

Vyčių 25-ta kp. paminėti Šv. Kazimiero šventę. Ši klausimą sutvarkyti paliko V. Mačiokienei, naujajai senjorų pirm. ir J. Sadauskui. Kurioje parapijoje šis minėjimas įvyks, apie tą bus pranešta vėliau.

Buvo pasisakyta, kad skubiau būtų sušauktas A.L.R.K. Federacijos skyriaus susirinkimas. Kaikurie galvoja, jog tokį susirinkimą būtų patogiau šaukti sausio mėnesio pabaigoje. Taigi čia prašome visas Clevelando liet. katalikiškas draugijas parinkti atstovus, nes kaip bus pranešta, kad jie jau galėtų dalyvauti tame susirinkime.

Toliau sekė perrinkimas senjorų valdybos 1960 m. Šie nariai buvo išrinkti į valdybą: dvasios vadas — kun. Juozas Angelaitis, pirm. — Viktorija Mačiokienė, vicepirm. —

B. Karklius, nutar. rašt. — J. Kuzas, fin. rašt. — A. Grybauskaitė, išd. — J. Sadauskas, išd. globėjai — A. Mačiokas ir P. Glugodienė, tvarkdarys — A. Buknis, korespondentai — J. Sadauskas ir M. Trainauskaitė.

Po susirinkimo U. Šukienė visus pakvietė prie puošniai ir skaniai paruoštos vakarienės, kurią visi dalyviai gėrėjosi ir reiškė savo mielajai narei ir namų savininkei nuoširdžios padėkos žodžius.

Čia gal reikėtų apsistoti ir nuoširdus žodis tarti M. Trainauskaičiai, vyčių senjorų ilgametei pirm., kuri pirmininke išbuvo nuo pirmos dienos senjorų susiorganizavimo, ir visada su senjorais veikė, jiems vadovavo, už juos tardavo mielą žodį. Tai tikra vyte, nes M. Trainauskaitė nuo pačių jaunų dienų priklausė

sė L. Vyčių 25-tai kuopai. Ji joje pirmininkavo, raštininkavo, dirbo įvairiose komisijose, vaidino didžiuosius ir įvairuosius teatrus ir komedijas, ilgus metus dainavo vyčių chore, kartais ji parašinėja į "Vyti" žineles. Marijona yra Vidurinių Valstijų Vyčių apskrities valdybos narė, Vyčių organizacijos trečiuoju laipsniu apdovanota. Gal neužilgo susilauks ir ketvirtą laipsnį. Mūsų Marijona seniau daug veikė ir kitose draugijose — ji yra plačiai žinoma Clevelando lietuviškai visuomenei.

Nors M. Trainauskaitė prieš metiniame susirinkime atsisakė iš pirmininkystės, bet tikimės, kad ji ir toliau pasiliks senjorų uoli veikėja ir ištikima narė, kaip ir praeityje.

Senelis

SVEIKINAME

Prel. P. M. Jurą, Vyčių Garbės Narij, pakeltą į Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijos Garbės Narius, nuoširdžiai sveikiname.

L. Vyčių Centro Valdyba

DĖKOJAME

Aleksandrui Vasiliauskui, buv. ilgamečiui Vyčių Centro Pirmininkui, paaukojusiam "Vyties" reikalams 100 dol., nuoširdžiai dėkojame.

L. Vyčių Centro Valdyba ir "Vyties" Redakcija

PAAIŠKINIMAS

Šiuo paaiškiname, jog per neapsižiūrėjimą nebuvo pažymėta, jog praėjusiam gruodžio mėn. "Vyty" tilpės straipsnis — *Christmas in Lithuania* yra p. Antonia M. Wackell kūryba.

"Vyties" Redakcija

The article "How to be a Leader — 15 tips", which appeared in the January "Vytis" comes from "The Christopher News Notes".

K. OF L. CALENDAR

February 20 — Annual Bowling Ball-Dance sponsored by New York-New Jersey K. of L. District Bowling League, Liberty Hall, Elizabeth, N. J. Music by Bernie Witkowski & His Silver Bells Orchestra.

February 27-28 — Athol, Mass. (10) WINTER CARNIVAL, American Legion Home, Athol; Tully Brook

Inn. Further information may be obtained by contacting W. Wisnauskas, 162 Pleasant St., Gardner, Mass.

March 4 — ST. CASIMIR'S DAY, Patron Saint.

May 1 — NEW ENGLAND DISTRICT K. OF L. CONVENTION. Host — Hartford, Conn. (6). Pre-convention dance, April 30th. Further information — write to Joseph Sakaitis, President, 60 Harrison St., Worcester 4, Mass.

TINY LITHUANIA AND FOOTBALL HERO POINT UP NEED FOR TEAMWORK

(In the Editorial Page of the BOSTON GLOBE, Jan. 1, 1960, following article appeared.)

Those of us who read about the Colts-Giants football game or who saw it on TV will agree that John Unitas is an excellent quarterback and a credit to football.

Many of the writers had mentioned that he is of Lithuanian ancestry. I presume that one could agree about his ancestry with the Supreme Court of the United States which in passing on the wills of Gen. Thaddeus Kosciuszko had stated that his "country of origin was Lithuania in Poland."

Just as John Unitas needs a good line and backs for his protection and interference, so do the Western powers need other nations to help them in their struggle with Communism.

Lithuania has been running interference for the Western powers since her occupation by the U.S.S.R. during World War II. Although Lithuania is behind the Iron Curtain, our country continues to recognize Lithuania De Jure.

In that way we help the victims of Communism and also strengthen our own security to live in a world of fair and just peace.

May we not ask ourselves what we are doing in order that our children may enjoy the benefits of liberty that the parents of John Unitas found in these United States of America?

ANTHONY O. SHALLNA,
Lithuanian Consul at
Boston

* * *

Notice of change of address must reach
Dorothy Sinkavitch, fin. sec'y.
8 Grammont Road
Worcester 7, Mass.
at least one month in advance of the issue for which it is to take effect.

VYČIAI VEIKIA

COUNCIL ACTIVITIES

NEW YORK NEW JERSEY DISTRICT

Philadelphia, Pa. — 3 "Twinkle"

The Christmas party was a tremendous success and we were glad to see those members who haven't been around for sometime: Mr. & Mrs. Utkus, Mary Ann Burch, Carol Mazaikas, Bob Kriciunas, Stanley Petraitis, and Joe Yanalaitis; Ray Pukis who was home on leave from the Army and Pete Brazinsky of the Kearny-Harrison Council. We thank Johnny Mickunas and his committee for their splendid work.

We welcomed in the New Year at the Lithuanian Music Hall, and later journeyed to a house party at Helen Shield's. Now that Helen has a fireplace, we dim the lights and call it "Helen's Hideaway."

News Bits

A speedy recovery to Monsignor Valanciunas, of St. Casimir's Parish, who is in St. Agnes Hospital. We thank Father Wassel and Irene Vavance for the fine job they are doing to enhance the Spiritual activities. Al Dameika has been elected Chairman of the Membership Drive. Good Luck. Several members dined in style during the holidays, — by candlelight. Three of our members left one of our activities in a cab (the tractor part of a trailer). How was the ride? It's bowling time again. On Sunday, January 17 bowling enthusiasts met. We might get a team together yet. We had such a grand time at the mountains last year, that another trip was planned for the last weekend in January. March 6 is the date set aside for our annual Communion Mass in honor of St. Casimir, after which breakfast will be served at Augusta King Farms, Turnersville, New Jersey. Don't be surprised if our Annual Minstrel Show doesn't

ELEANOR PECKAITIS, secretary of Council 41, Brooklyn, N. Y. (Queens) was chosen **MISS LITHUANIA** of 1959 - 1960 at Jack Stukas Radio Picnic held in Rahway, N. J. Miss Peckaitis is employed by Home Life Insurance Co. of New York as secretary.

have any minstrels. Birthday Greetings to Terry Macey (December), Al Dameika, Johnny Mickunas, Walter Svekla and Joe Turanski (February).

Brooklyn, N. Y. (Queens) — 41
"Never Say Die"

Our Christmas party and dance held at the Annunciation Hall, Brooklyn, was an overwhelming success with Joe Thomas' Orchestra providing the music.

On January 3rd, at the annual meeting, following officers were elected and installed: Anthony Mazeika, Jr., president (unanimously reelected); Irene Sandanavičius, vice president; Joan Mazeika and Carolyn Nagin, secretary and as-

sistant secretary, respectively; Eugene Marcis, treasurer (reelected).

St. Casimir's Day will be celebrated on March 6th. Folk-dancing group is planning its first performance at this affair... Our council recently purchased four men's Lithuanian costumes, made in Lithuania. Each of the beautiful outfits display not only lively coloring but exquisite detailed handiwork.

THE CHATTERBOX. We welcome into our midst our three newest members — Carolyn Nagin, Carol Galinski and Nick Dzvonar... We are most privileged to have Nick join our council for he is not only an accordionist and leader of a famous polka band but the K. of L's answer to Bernie Witkowski!.. Congratulations to Irene Sandanavičius (Sandy) and Eugene Marcis who recently celebrated their birthdays... We wonder what "the boys" are planning to do on their three-weeks college recess. Visit South Boston belles, perhaps?... One of our prominent members is wondering if "double-breasted" tuxedo jackets are really out of style!.. Gene Marcis' "do-it-yourself" stereo set has everyone drooling. Maybe we can commission him as a K. of L. technician.

NEW ENGLAND DISTRICT

Worcester, Mass. — 26 Aloysius

Best wishes to our newly-elected officers: William Grigas, president; Jay Paulukonis, 1st vice president; Joe Kondrotas, 2nd vice president; Franny Grigas and Carol Tagman, recording secretaries; Ed Daniels, financial secretary; Rita Pinkus, treasurer; Marge Ranucci and Beverly Angus, auditor; Joe Sipas and Joe Ginkus, sgt.-at-arms; and Helen Gillis, chairman of Lithuanian Affairs Committee.

An Executive Board can produce results if it has the full cooperation of its council members. 1960 is an important year for us — as host to the 47th National K. of L. Convention. We shall do our utmost!

Our Christmas party held at the Lithuanian War Vets quarters in Shrewsbury was not too well attended, though arrangements were well planned to entertain our bowlers from out-of-town, including South Boston. Those of us who did attend, enjoyed it. We thank Ed Daniels, chairman and his assistants, Mary Ann Roland, Pat Volungis, Carol Tagman, Joe Drumstas, Rich Karsok and George Cote for their fine efforts.

There is a special drive for new members this year. We do have a large parish, and we do have potential members. Let's get busy.

Activities in February: On the 19th and 20th, we will present our 2nd Musical Revue. Dancing Saturday night after the performance. On the 27th and 28th — we plan to attend Athol's annual Winter Carnival. Big dance Saturday night at the American Legion quarters. Sunday — Dinner, sports, buffet, dancing. Our council took the "Golden Skate" last year for being the speedsters. In order to retain permanent possession of the award, we must be victorious for two more consecutive years.

Father "Mike" Tamulevicius is pleased that our council bulletin — KNIGHTTIMES is revived... Congratulations to Robert Puishys and Edward Marciulaitis who passed the State Board Exams for Fire and Police Departments, respectively... 38 of our Juniors (8th grade), will make a 4-day trip to Washington, D. C. during the mid-year vacation. Proceeds from dances sponsored by us will help finance the trip.

Applicants for Ritual degrees are requested to contact Ed Daniels for further instructions.. The first part of our council's Bowling League is just about completed. Most teams are evenly matched. Ted Pinkus and his team is in 1st place, closely followed by Jay Paulukonis and his teammates. Joe Drumstas' team is tied for 3rd place with Bill Grigas'. Following them, is Leo Bankit's team... Don't forget to study Lithuanian phrases appearing in our bulletin, regularly. Ačiū.

Athol, Mass. — 10 W. Wisnauskas

At our annual meeting held January 4th in the St. Francis Church Hall, new officers were installed by our Spiritual Adviser, Father Alphonse Volungis. We wish our Executive Board success, also thank Anne Manewich, past president, for her most generous efforts during the past year.

Plans are now formulated for the annual WINTER CARNIVAL which is to be held February 27 and 28 at the American Legion Home in Athol and the Tully Brook Inn. There will be a varied program, also Carnival Queen to be chosen. The Knights of Lithuania Golden Trophy will be awarded to a skating team (Trophy now in the possession of C-26, Worcester).

Our annual Christmas party was held at the home of Mary Piragis. We enjoyed the environment, including the delicious food served, games, etc. The committee is to be commended for making all arrangements.

CALIFORNIA DISTRICT

Los Angeles, Calif. — 133

Our council's bulletin, now published regularly each month, is mailed to all members — to keep them posted on K. of L. activities, and to make plans in advance.

Starting the New Year, we were invited to hold our January meeting at the residence of Miss Ruta Lee-Kilmonis, motion picture and TV actress, in Palm Springs. Since the meeting is scheduled for January 31st, and deadline for mailing news to VYTIS to be published in the February issue is the 10th of January, we hope to publish a resume of the January meeting in the next issue of VYTIS.

Miss Ann Laurinaitis, newly-elected president, and her staff: Rev. Dr. A. Bucmys, Ed Bartkus, Dominic Balciunas, Alice Dotts, Mrs. Helen Bartkus, Loretta Papsys, Tom Yakutis, Joe Peters, John Antanavich, Pete Bogin and Joe Barauskas, plan to make this a banner year. Lots of activity! Also, drive for New Members!

ILLINOIS-INDIANA DISTRICT

"Perkūnas"

The "strange rumbling" heard emanating from the K. of L. Hall Dec. 13 wasn't ordinary thunder, but rather part of the Second Degree "testing" ceremony. And John Cibulskis, Sally Sisnitske, Al and Ed Pratt, Lucille Stacy, Wally Tenclinger, Al and Ruth Dagis, and Gerry Mack were equal to the situation. They passed admirably and emerged as 2nd Ritual Degree Knights. Congratulations to them and also to Bettie Dumblauskas, Joan Dumblauskas, Joan Jakunas, Al Kassel, Ann Mikalauskas, Betty Mikalauskas, Ed Mikalauskas, Helen Pius, Joe Ulevicius, Fran Valancius, John Sakas, and Balys Brazdzionis, who received their 1st Ritual degree, and to Irene Sankus, Ritual chairman, and her committee for their efforts in preparing and conducting the impressive ceremony.

It seems **someone** with influence in the North Pole managed to persuade Santa Claus to extend his stay in Chicago — long enough to be honored guest at the district's Christmas party. Santa (who bore a striking resemblance to Pete Gogle) proved to be talented in more than just gift-giving, as he led the group in Caroling (accompanied by 'Mrs. Santa', Ruth Dagis) and even joined in the "Broom Dance." Talent displays didn't end with Mr. & Mrs. Claus, however. Special congratulations go to Al Dagis, chairman, for arranging the fun-filled evening; to Wally Tenclinger for his artistic decorations; to Pete Butkus for providing a fine selection of music; and to the entire committee for preparing the delectable buffet supper.

Chicago Bowlers are really preparing to take the Spring Midwest Bowling Tournament in Dayton by storm... judging from the enthusiasm displayed at Queen's Bowling Alleys during the last few monthly bowling parties. December bowling "celebrities" included Scotty Zukas and Tony Gandrulis who won first prize and Kay Pocius who won a prize for being the tournament's "foundation", not to forget Al Manst, bowling chairman and the

ladies of Council 36 who provided the delicious and substantial after-bowling supper. At this writing, we hear Council 112, January's bowling host, plans to outdo Council 36's menu.

On January 10, the newly-elected district started the New Year in upright manner with a Mass and Communion at Immaculate Conception Church in the A. M. — and an impressive officers Installation Ceremony at its meeting later in the day. Father Miciunas, our newly-appointed spiritual adviser, administered the oath of office and served as a most welcome guest at the meeting. The Lithuanian Smorgasbord supper, served by the Seniors' Ladies after the meeting, proved so successful it'll become a regular event. Been craving for a taste of an authentic Lithuanian supper, including Kugelis, Kilbasu, Virtiniu, etc? It's yours for the asking every second Sunday, at the K. of L. Hall, after our district meeting.

Our new President, Eleanore Laurin, and her committee of Wally Tenclinger and Irene Sankus are fast becoming adept interior decorators... and the K. of L. Building's Lounge has begun to show the effects of their work!

Wanted — still more K. of L'ers interested in "brushing up" on the Lithuanian language or "beginners". Emilija Vilimaitė (Council 36) has graciously volunteered to teach the Lithuanian language every Tuesday evening. Let's take advantage of such a wonderful opportunity!

ILLINOIS - INDIANA plans to "go like 60 in '60"! How, when, what? Here are a few activities to start on.

Feb 7, District Bingo-Card Party.
Feb. 13, Council 36 Hearts' Dance.
Feb. 20, Supreme Council meeting and Open House "Šurum-Burum."
Mar. 6, St. Casimir's Day Commemoration; 10:00 Mass, Immaculate Conception Church; Breakfast and Program at the K. of L. Hall; Host — Council 36.

Apr. 3, Ritual Degree Presentations. (All activities to be held at the K. of L. Hall.)

For the Sports-minded, arrangements being made for a Ping-Pong Tournament in March; Midwest Golf Tournament in June; and on February 21, March 20, April 24, Bowling - Supper Club.

Chicago, Ill. — 112

"ARDEE"

Congratulations to the following new officers who will man the "good ship 112" during the year 1960: Al Dagus — President; Al Zakarka — Vice President; Irene Rakaitis — Recording Secretary; John Chaplin — Financial Secretary; Pat Usavage — Corresponding Secretary; Monica Kasper — Treasurer; Wally Gregar and Louis Rogers — Sergeants-at-Arms; Al Mockus and Ed Krivickas — Trustees.

Several of our members received Ritual degrees, presented by the District, on December 13th. Balys Brazdžionis received his 1st degree, and Gerry Mack, and Al and Ruth Dagus received their 2nd degrees.

Members showed a fine attendance at our Communion Sunday, December 20th, with brunch at the Coach Light Inn, afterwards. Thanks to Dolores Rupp for making the plans and reservations for this brunch.

MID-CENTRAL DISTRICT

Detroit, Mich. — 79 Dot & Dash

Goodness! December was truly a pace-setting month (some of us are still catching our breath). To begin with, on December 13, a spiritual significance was observed, as an Advent should be. A Holy Hour (well attended) took place at the Church of Divine Providence, consisting of a Rosary, Litany of the Blessed Virgin, and Stations of the Cross (initiation of our new ones). Two Lithuanian hymns "Sveika Marija Dangaus Lelija" and "Prieš taip didį Sakramentą" were sung beautifully by our members and the congregation. We especially enjoyed Father Kundrat's reading "For All." The Holy Hour closed with Benediction of the Blessed Sacrament.

A week later, on December 20th, there was an especially festive children's party in the Church Hall of Divine Providence. Games, movies, refreshments and, of course, Santa himself. A beautiful Nativity scene was set on stage along side a glimmering Christmas tree and Santa had his seat right beside it for all the Kiddies who came to receive their Special gifts. What little boy or girl wouldn't? After visiting

Santa they formed a "receiving" line for ice-cream, pop and other treats. Parents sipped on coffee while the kiddies enjoyed the program. Movies were shown by Joe Doble. A vote of thanks to Joe, and also to Helen Patocki, our very able piano player who took "time off" and provided the music; and to Lenny Salas who did a tremendous job as "St. Nick". Incidentally, Frank ('n look Ma no pilla) Zager, as per December issue, was not Santa (couldn't "make" it). But, watch out! Next year it may be Lenny Salas who might not "fit" the category and be replaced by streamlined Zager with pillow and all.

For New Year's a gay and glittering crowd assembled at 9300 Telegraph Hall. Combined Councils 79 (Divine Providence) and 102 (St. Anthony's) welcomed in 1960! The handsome party-goers made the event look like a Hollywood movie set. The women all beautifully draped and the many "beehive" hairdos manifested that Detroit is truly a pace-setter in the high fashion department. The keynote of the affair was the good music for dancing provided by the Vitichus' Trio, and a cross-town of interesting guests plus an hard-working committee. Also, good food was imperative (most of us forgot the calories). From the laden buffet table we enjoyed such delectable dishes as roast turkey, ham, and Lithuanian kilbasu. For those who enjoy salads there were about twenty different varieties!

A short program (excerpts from the Convention's Variety Show) was arranged. Those participating were Pat Ramus and Loretta Paulauskas in a Charleston; Dolores Neverouck in a Hawaain number; and a South Pacific scene with Bruno Sinkus and Bill Juodaulkis doing solos. Joining our New Year's party were a few out-of-towners — from Council 52 of New Jersey were Charles Oskutis, Eddie Anilonis and Frank Misacavich (no-one is talking but there must be a couple of hearthrobs in Detroit).

The foundation for one of these liviliest celebrations of the year was to mark Council 79 first anniversary of its reactivation. The merriment went on long after the clock struck 12. It was truly one of those real old-fashioned affairs! All parties do not end with the New

LITHUANIAN BROTHERHOOD
DUVANA

Year. Vicki Chapelonis had a post-holiday affair where a goodsized crowd participated in a gay song-fest with the piano accompaniment by Anthony (he surprised us) Dainus.

This 'n That. Our belated sympathies to Charles Step (Charles Funeral Home) upon the death of his father... Good news that Ralph Valatka's (M. C. Ann Arbor Lithuanian Hour) mother is coming along nicely following an auto mishap... Estelle Pileckas' Bowling party suffered no ordeal — she was surrounded by five beaming, but bashful bachelors and survived them all (maybe Leap Year will do the trick)... A wedding toast to The Zagers who are celebrating their 17th anniversary... And a Happy New Year to all.

P. S. Didn't we say we won't be loafing for long!

Detroit, Mich. — 102

Pam

Those wonderful holidays are but a memory now — but what delightful days they were in Detroit. It all started with Thanksgiving Day, whenever those 'rarin-to-go' boys from the State of New Jersey rolled in our town — namely, Charles Oskutis, Eddie Anilonis and Frank Misakawicz. If you thought their suite at the hotel during the convention was something, then you should have been in Detroit again, for reliving such good times is well worth the ticket. To complete the picture, on Friday evening of that particular weekend, we had a most welcome group from Chicago — Al and Loretta Kassel, Loretta Macekonis, Vince Samoska and Ray Samoska. Whenever old friends get together, and especially a mixture of New Jersey, Chicago and Detroit, you can well imagine that it makes for many good times! On Saturday evening, we wined and dined at Larco's (a must restaurant for anyone in town) and then made for a square dance held by Council 79 at Divine Providence Church Hall. If you would think this to be the end of the evening you are very sadly mistaken, for it was just a chain reaction for another party at the home of Bob Boris. After dinner on

Sunday, our most welcomed guests departed for home — so sad to see them go.

On December 13, our council sponsored a Communion Breakfast at St. Anthony's. A meeting was held after the breakfast and we are very pleased that the following officers were elected: President — Bob Boris; Vice Presidents — Dolores Neverouck and Frank Bunikis; Corresponding Sec'y. — Josie Jonulaite; Financial Sec'y. — Rita Neverouck; and Treasurer — Bill Juodawlakis.

It might be mentioned here that those adorable dolls in Chicago have a unique way for remembering Bill Juodawlakis' surnam — they claim that all you need to remember is "Black Wolf." Now, if you should give it some thought, you too will soon understand the reasoning. Quite clever!

Since chit-chat seems to be in order at the moment, it might be mentioned here that the boys from New Jersey brought out a most interesting fact. Did you know that there were Lithuanian birds? Yes, a black, rather large bird that keeps uttering — Ka-ka-ka. It's wonderful to be so well represented, even in birdland.

Whenever you get two lively Councils like 79 and 102 together you can't imagine anything but a **real** stupendous New Year's party. It was all of that and more. We were thrilled to get a repeat performance of some of the acts from the Convention's Variety Show. The fellows are still very much in voice with "There's Nothing Like a Dame" and that Delores Neverouck sure can hula — not to mention the kick that Pat Ramas and Loretta Palauskas can put into the Charleston. AND GUESS WHAT? New Jersey was represented at the party in the persons of none others but Eddie Anilonis and Frank Misakawicz. You might be interested to know that despite their having arrived at the New Jersey Airport an hour and a half before flight time, they almost missed their flight. If it hadn't been for maintenance trouble of the plane, they would have missed it. It seems the dear boys got too comfortable in one of the plush lounges and didn't hear the flight being called.

Dayton, Ohio — 96

"EL"

We're in the swing of things with the New Year! Everyone enjoyed the holidays with the usual round of activities. A festive New Year's Eve was spent at the home of Jim and Joanne Kavalasukas. New Year's Day was also memorable one. The day started with an old-fashioned progressive party. First, "Open House" at the home of Charles and Fran Vangas. Next stop, at the home of Mary Lucas; then called on Elinore and Ted Sluzas; and the last stop "for coffee" was at the new home of George and Frances Mikalauskas. Out of town guests for the New Year's weekend were K. of L. Clevelanders, Bill Smith, Mary Ellen Arunsky, and Joanne Susin. We enjoyed their pleasant company at all the festivities. From sunny Florida came Peter Petkus, our member. It was nice seeing him again. Tom and Elizabeth Scott wound up the holidays by giving a party after bowling on New Year's Sunday.

Very special Christmas bundles of joy were received at the homes of Charles and Sara Petkus and John and Anita Goldick — brand new daughter to each couple. Congratulations!...

Fr. Walter Katarskis is the gracious host in his newly-built rectory... Our last monthly Social was nicely arranged by the girls from the Sewing Club and the Male Clean-up Committee... Our bowling teams are looking forward to entering the Mid-West Bowling Tournament, in May.

Newly-elected officers for 1960: Spiritual Adviser — Fr. Walter Katarskis; President — Mary Lucas; Vice President — Charles Vangas; Corresponding Sec'y. — Frances Petkus; Treasurer — Frank Gudelis; Financial Sec'y. — Pat Zelinskas; Serg.-at-Arms — Mike Petkus; "Vytiš" Correspondent — Elaine Lucas; Junior Advisers — Veronica Omlor & Ann Sinkwitz; Lithuanian Affairs Chairman — Frances Mikalauskas; Ritual Chairman — Frank Gudelis; Cultural Chairman — Chas. and Fran Vangas; Photographer — George Mikalauskas; Condolence Sec'y. — Eloise Berczelly; Sports Committee — Tom Scott, Ernest Omlor, Ann and John Scott, Stan Vaitkus, Geo Mikalauskas; and Sa-ryšis Rep. — Andy August.